

Çarşaf

25 AGUSTOS 1976

SAYI: 37

250 KURUŞ

BANA DERLER FINDIK KURDU
ÇOK ÂŞIKLAR HAPI YUTTU
ALDATIRIM BEN ALDANMAM
CİCİ BEYİM MANTARA BASMAM

Süleyman bey, günah çıkarıyor

GENE, göz bebeklerini devire devire bakıyordu... Gene, şişine şişine konuşuyordu...

Ağızdan çıkacak hikmetler dizisiyle yine ne inciler sıralayacak diye tepeden tırnağa göz, boydan boya kulak kesildim... Önce, benzin sıkıntısına değindi. Ama şöylesine: İki cümleyle ve hamhüm şaralop türünden... O benzin sıkıntısı ki, iki gün süreyle milleti canından bezdirmiş, gönülleri nice kaygının ateşiyle kavurmuştu...

Öyle ya; benzin pompalarının önünde uzayıp giden kuyrukları görmemek için kör olmak gerekirdi... Bunu fırsat bilen densiz şoförün kazığını hissetmemek, kafalarda şekillenen sorulardan doğan huzursuzluğu paylaşmak için de, taş olmak...

Ortada; dev gibi, alâmet gibi bir sorun vardı... Nedenini bilen de yoktu...

Rafinerideki bir arıza mı?... Dikkatinin radarlarını Ege'ye çeviren ordunun, tüm benzinini kendi depolarına çekmesi mi?... Dudaklardan kulaklara uçan söylenti doğruysa, yabancı şirketlerin üretimi yavaşlatması ve "Para peşin, kırmızı meşin" diye direten Libya ile Suudi Arabistan'ın petrol musluğu kapaması mı?... Haaa; bir de, gerçek neden, ne oydu, ne buydu da; belki şuydu... Ve, hepsinin ötesinde bilinen bir olay daha vardı: Buhranın başladığı ilk gün, Başbakan cenapları da gafil avlanmıştı. Onun arabasına da benzin bulunamamış ve hazret, olanı duyunca apışıp kalmıştı...

AMA, şu "Kör kör parmağım gözüne" olayı bile kabullenemiyor, yapmacık hayretiyle hesap bile soruyordu: "Ne demek? Türkiye benzinsiz mi kalmış?... Türkiye, mahrumiyet

içine mi düşürülmüş... Bu iddialar, felâket tellallığından başka bir şey değildir..."

Ölür müsün, öldürür müsün birader...

Oysa, şöyle de diyebilirdi:

"Evet yurttaşlarım... Benzin sıkıntısı çekilmiştir... Vardır... Bir, iki gün daha devam da edecektir... Böyle anı bir olup bittiyle karşı karşıya bırakıldığınız için, hükümetinizin başı olarak sizlerden özür dilerim... Talihsizlik, birkaç sebebin bir araya gelmiş olmasında... Bir aksilikler zinciri halinde birbirine denk gelen olaylar, bugünkü durumu yaratmıştır. Buhran doğmuştur... Şimdi tüm çabamız, bunun giderilmesi için olacak..."

Ama, nerede o içtenlik... Nerede, milleti adam yerine koyma titizliği... Nerede, onu aydınlatma gereğini duyacak devlet adamı hamurundaki hassasiyet... Var mı, yok mu evelme, geveleme ve oyalama taktiği... Yalnız benzinde değil; her, ama her alanda uyutma, kandırma siyaseti...

HAYAL bu ya; Demirel'in, bir de şu sözlerle kalbinin kapılarını vatandaşlarına açtığını düşünelim. Ve, dilerse-niz arada küçük bir karşılaştırma yapalım...

Evet, Demirel diyebilirdi ki:

"Sevgili yurttaşlar..."

"Ülkenin kaderi elime teslim edildiği gün, elimi şakağıma koyup düşündüm. Işıksız köylerin karanlığı, ruhumu kararttı... Çeşmesiz, susuz toprakların görüntüsü, yüreğimi kavurdu... Ve gün oldu Anadolu'nun yarım pabuçlu insanıyla, ben de dertlendim. Haritadaki yolsuz kentlerin her birine parmak bastıkça, ben de kendimi erişilmezliğin inzivâna çekilmiş hissettim... Ama yılmadım... Coşkuyla işe koyuldum... Bugün, dağları ovup açılan barajlar, yamaçları kazıp uzatılan yollar, düne kadar karanlığı ile örküntü veren bölgelerde parıldayan ışıklar, hep bu coşkunun eseridir... Duyduğunuz kazma, çekiç, keser sesleri de, Türkiye'nin kalkınma balesine eşlik eden fon müziği... Dumanı tüten dev bacalar, birer dekor unsuru..."

YURTTAŞLARIM...

"Ama şimdi, hoşgörünüze sığınarak bir şey itiraf etmek isterim: Bu coşku, kanımızı kezzap gibi tutuşturan bu hizmet aşkı, sorunlarımızı çözümlenmeye yetmedi... Belki, hesaplarımızda yanıldık... Belki, ayağımızı yorganımızdan taşırdık... Belki de, çağın baş döndüren temposuna adımlarımızı uydurmada yavaş kaldık; hatalar işledik... Ama iyi niyetimiz, mazeretimizdir... Vatani kimseye peşkeş çekmedik... Birader, yeğen ilişki-

lerini devlet işlerine karıştırmadık...

"Sayın vatandaşlarım..."

"Bu yıl, Türkiye için bet, bereket yılıdır... Aksine, Avrupa'da ise kıtlık, kuraklık yılı... Gönümüz isterdi ki, üretim fazlalığımızı dışarı satabilelim. Birkaç yüz milyon dolar da, buğdaydan toplayabilelim... Döviz açıklarımıza, bu yoldan bir yama vurabilelim... Ama, beceremedik. Bu beceriksizliğin utancı alev alev yüzüme vurduğu için, başlangıçta sizlerden gerçeği gizlemiştim. "Buğdayı yeni biçiyoruz" demiştim... Gözünüzün içine baka baka "Başaktayken, buğday ihraç olunur mu?" diye direnmiş-tim... Oysa, buğday başakta değil, silolardıydı. Hem de taşma-casına... Evet, hatamızı, bu mazeretin kalkaniyle ört baş etmek istemişim; özür dilerim..."

"Vatandaşlar..."

"Turizmde patlama yılı olacağını müjdeleyen de ben... O alanda hüsrana uğrayan yine ben... Şimdi, bu konuda da anlayışınıza sığınıyorum..."

"Evet sevgili yurttaşlar..."

"Zaman zaman Sayın Erbakan'ın, endazesiz açıklamalarını doğrulamak zorunda kalıyorum. Adını andığı tüm projelerin, hükümet programında yer aldığını bildiriyorum... Ne yazık ki, bu sözlerim de gerçek dışıdır... Son Bursa gezim sırasında attığım temellerin, tümüyle gerçek dışı olduğu gibi..."

SAYIN Vatandaşlarım...

"Muhalefet Lideri Ecevit'i takdir ederim... Aramızda görüş ayrılıkları büyüktür... Ama onun, Kıbrıs konusunda yaptığı hizmet de büyüktür... Ecevit ile 'Fatih olma' yarışına girdiğim için, 'Yunan adaları' hakkında 'Ege adaları' deyimini kullandığım ileri sürülüyor... Hayır... Amacım, doğru olan bir coğrafya teriminin kulaklara yerleşmesini sağlamaktan ibarettir... Çünkü coğrafya-da 'Yunan adaları' yok, 'On iki ada' vardır..."

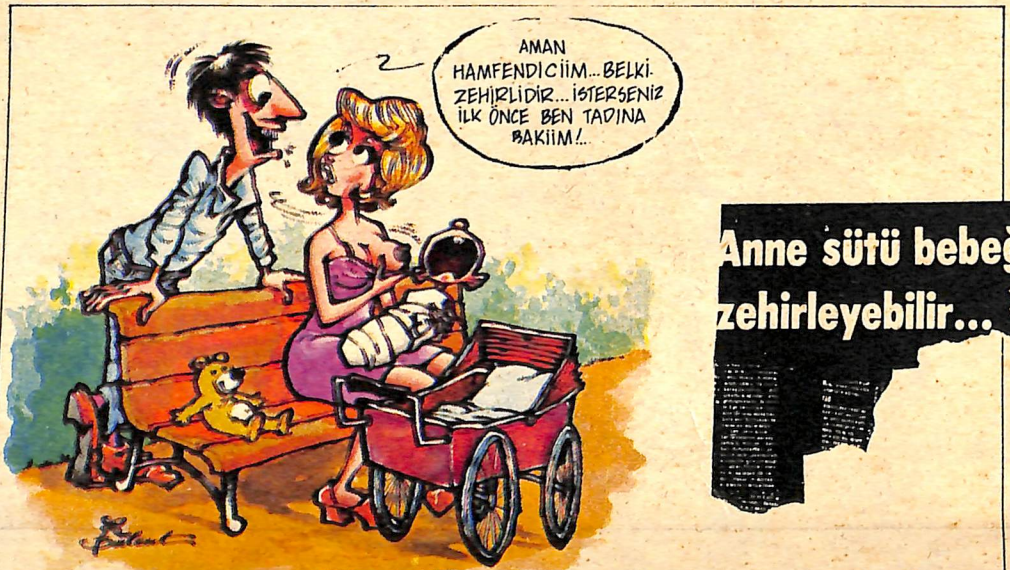
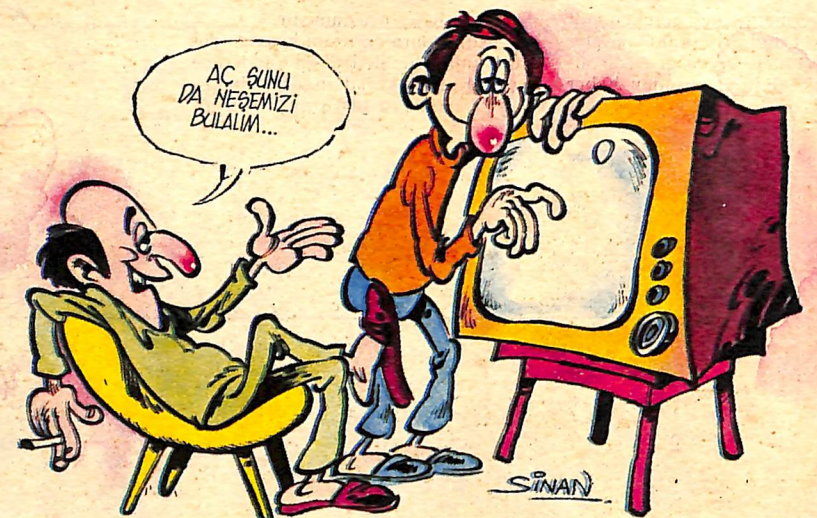
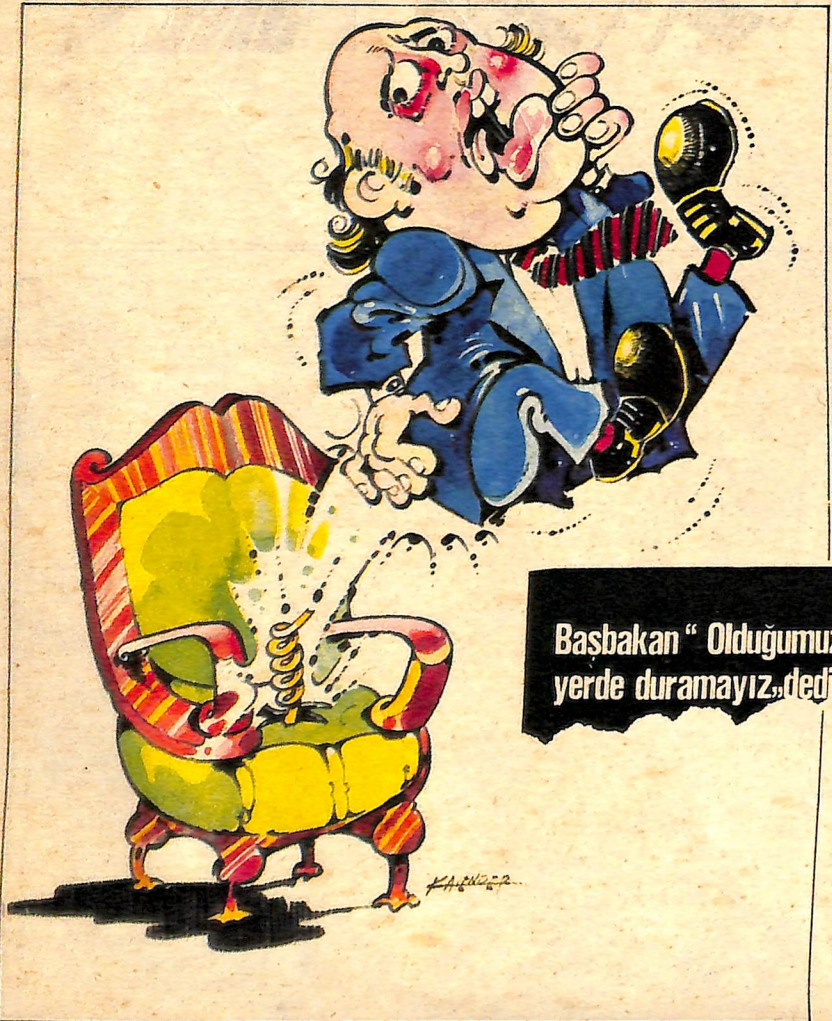
"Sevgili yurttaşlar..."

"Bugün, huzurunuzda bir anlamda günah çıkarttım... Fakat, yine acesiz içtenlikle, nurlu bir ufuk, mutlu yarınları müjdeleyorum. Ve diyorum ki: Kimse, kanunlardan korkmasın... Kimse, iürki-ye'nin geleceği için kaygılanmasın. Bundan böyle köylü köyün-de, kentli kentinde, evli evinde gönül huzuru ile oturabilir..."

KENDİ kendime, Demirel'in, televizyondan bir de bu tür bir konuşma yaptığını düşledim işte... Şimdi, size soruyorum: İyi mi ederdi, yoksa kötü mü?... Bu tür bir üslup benimse-se seçim sonunda yüzü mü gülerdi; yoksa kaşları mı çatılırdı?... Evet, soruyorum... Size de Sayın Demirel... Ne dersiniz?...

haberlerden çizgiler

TV'DE, ŞARAP GİBİ YILLANMIŞ FİLMLER SEYREDECEĞİZ...

Anne sütü bebeği zehirleyebilir...

Beyoğlu'na
çıkan başkan,
vitrinlere baktı, baktı...

Yazan:
Vedat SAYGEL

Ve Korutürk "Aaa!" dedi!

KORUTÜRK'ün sıradan bir vatandaş gibi Beyoğlu'ndaki kalabalığa karışıp, şöyle bir dolaşmak istemesi üzerine, hemen gereken tedbir alınmış. Cumhurbaşkanlığı vilayette kahvesini içerken, geçeceği yerde bulunan dükkanlara el altından haber salınmıştır.

Güvenlik kuvvetleri İstiklâl Caddesi'ni yürünebilir hale getirmeye çalışırken, ülkedeki kalkınma ve refahı Devlet Başkanı'na gösterme yarışına giren ilgililerin çabalarıyla, halkı canından bezdiren, milyonlarca dar gelirliyi bir pantolon almak için bit-

pazarlarında gezdiren fiyat etiketleri, kaşla göz arasında büyük değişikliklere uğramış, geçici bir süre için satış durmuş, hayat ucuzlamıştır.

Daha sonra çevresini kuşatan görevli kalabalığı ile İstiklâl Caddesi'ne gelen Korutürk, halkın şaşkın bakışları arasında uzun uzun vitrinleri, giysileri, fiyatları incelemiş, memnuniyetini belirterek, "Aaaa! Hayatın bu kadar ucuz olduğunu bilmiyordum..." demiştir.

Gezinin sona ermesiyle normal yaşamına kavuşan Beyoğlu'nda, on beş dakika içinde her şey eskisi gibi ol-

muş, kaldırılan etiketler yerlerine konmuş, ona buna el atanlar, karaborsa sigara - kibrit satanlar ortalığa dolmuştur. İstanbul, tüm çekilmezliğiyle bir günü bitirirken, Korutürk mutlu, inanılmayacak rakamların hayaliyle Florya'ya vasil olmuştur.

Sağlık bakanının millete müjdesi ...

Ağlama, ağlama! işte sana mama!

AGZIN dilin var olsun Kemal bey!

Sağlık Bakanımızın TV'den verdiği büyük müjdeyi dinlediniz, değil mi? Meğer Türkiye'de her şey varmış... Un, şeker, yağ... Ama bütün bunlarla helva yapmasını bilmediğimizden, Türk milleti yeterince beslenemiyormuş...

Onun için büyükerimiz, düşümlüşler, taşınmışlar... Ve bizlere mama yapmaya karar vermişler... Yanlış okumadınız: MAMA!

Artık bundan böyle cümlemiz mama kuzusu sayılırız... Hep mama yiyeceğiz... Kaşıkları hazırlayınız... Ağuuuuucuk... Kuzucuuuuk... Hanımış mamacak?

Sayın bakanın ekrandan açıkladığına bakılırsa, bilmem kaç ton "Sek mama" hazırlanmış... Türk milleti yesin diye...

Bu sek mamaları başka şeylerle karıştırırsanız, çilekli mama, vişneli mama, kayısıli mama da elde edebilirsiniz... Ne kolaylık!

Bir taraftan, İmar ve İskân Bakanı Nurettin Ok ve öteki kabine arkadaşları, Türkiye'nin konut meselesi ile uğraşır, Türk milletinin yuvasını yaparken... Bir yandan da mamamızı hazırlıyorlar...

Artık Başbakanlıkta bir işiniz mi var?... Hatta Süleyman beyi mi görmek istiyorsunuz?... Sakın ögle zamanı gitmeyin, cevap hazırdr:

-Şimdi mamasını yiyor sayın Başbakan...

Evet... Süleyman bey yesin mamasını. Sonra görüşürüz...

Ama bakınız, ne halt etmiş mamacılar?... Mamalara neler karıştırmışlar, neler!

Fırıncılar bir yanda... Mamacılar bir yanda... Artık uğraş dur!

Eskiden ne iyi idi... Bir "Cici Mama" bilirdik...

Bir de belinde şıkır şıkır anahtarlarla dolaşan Mama Atina...

Hâlâ bu son Mama faaliyette ya!

Enerji bakanı Çarşaf' a açıkladı:

"Her vatandaşın çakmağına benzin"

Yazan: Hikmet FERİDUN ES
Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

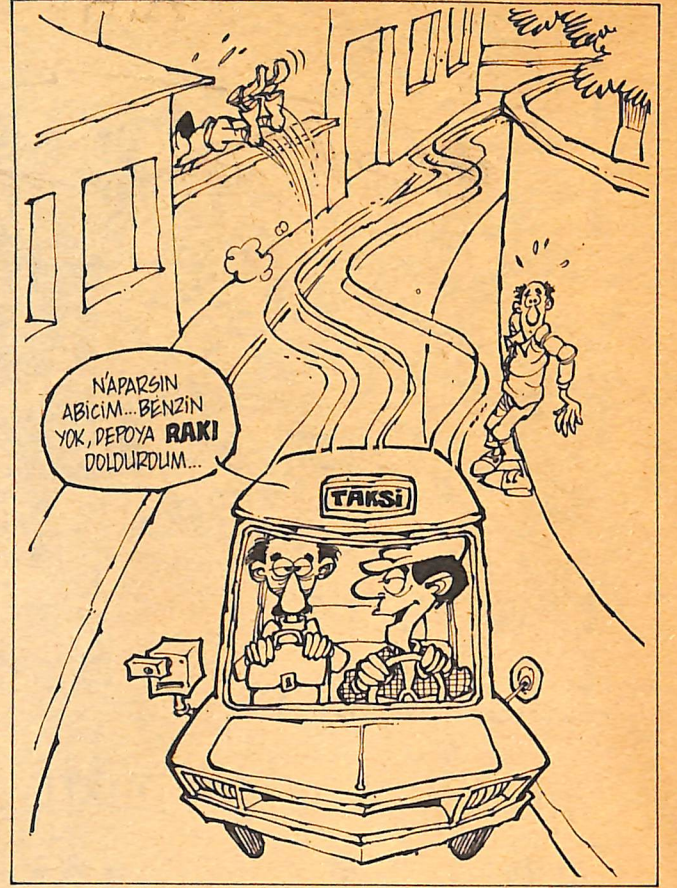
BENZİNCİLERİN önlerinde, uzun kuyruklar vardı... Ama bu sefer insan kuyrukları değil, sıra sıra, marka marka, model model otomobil kuyrukları... Saatlerden beri de bekliyorlardı. Aynı gün İstanbul Vilâyetinde bir gazeteci, bu işlerle ilgili bakanı bir toplantıda yakaladı. -Beyfendi... Ne olacak bu benzin durumu?

Sayın Bakan hayretler içinde kalmıştı. Şaşkınlıktan küçük dilini yutacaktı neredeyse... -Ne varmış benzinin durumunda? Ne olmuş benzine?... Söylesenize!... Öyle ya... Söyle be kardeşim! Söyle be aziz meslektaşım... Ne olmuş benzine? Ne var benzinin durumunda? Bakan Beyfendiği merakta bırakma... Söyle o da öğrensin. Dilin mi kurur sanki?... Bakan Beyfendi, nihayet yelek cebinden bir altın çakmak çıkarmış...

Gazeteciye göstermiş: -Sayın Başbakanımızın da işaret buyurdıkları gibi, bu memlekette hiç bir şeyin yokluğu konu olamaz. Bakınız... İşte: Benzin!.

Bakan çakmağını gazetecinin burnuna doğru alevleyerek devam etmiş:

-Benzin dolu içi... İşte parolamız: Her vatandaşın çakmağına benzin... Ama vatandaşın da bizlere yardımcı olması lâzım. Siz tutar da büyük damlalık kullanırsanız. Olmaaaaz... Küçük ve ince damlalıklarla damlacaksınız. Ve her çakmağa 7 damla. Ne varmış bakayım benzinin durumunda yani?

Çarşaf' ın araştırmaları

BENZİN DARLIĞI NEDEN OLUR?.

Nedenini biz de anlayamadık... Bildiğiniz gibi Ege'de petrol ararken MTA'nın Hora'sı, benzinsiz kalıverdi bizim burası!.

BENZİN DARLIĞININ ETKİLERİ

Günlük yaşayışımıza etkisi umulduğundan çoktur. Belli bir sınırı yoktur. Uzaması halinde sonumuz, anlarsınız ya, o olur!.

DARLIĞIN BAŞLADIĞI NASIL ANLAŞILIR?.

Et kuyruğuna, süt kuyruğuna, çay ve sigara kuyruğuna, benzin arayan taşıt kuyrukları da eklenir, saygı duruşlarında olduğu gibi, milletçe gün boyu kimildanmadan beklenir.

TAŞIT ARAÇLARININ KULLANILIŞI:

Her zaman araç yolcuları taşımaz ya... Bu kez yolcular, yolda kalan taşıtın hizmetine girer, ite dürtüle dilediği yere gider.

ALKOL, BENZİNİN YERİNİ TUTAR MI?.

Tutar hemşerim, tutar. İşin aceleyle en yakın meyhanede iki duble atarsın, o hızla yürümeye bakarsın!...

ADALET BAKANLIĞINDAN BİLDİRİLMİŞTİR

Petrol karşılığında gerilla satılacak

BUNDAN bir süre önce ilk deneme baskını Yeşilköy'de yapan ve halen cezaevinde yatan, çalışır vaziyette, az kullanılmış 2 adet Arap gerilla, petrol karşılığında acele satılacaktır.

Her biri iki tahrip kalıbı, üç el bombası, bir hafif makineli, bir otomatik tabanca kapasiteli olan gerilla-

lara, gerektiğinde çok başlıklı nükleer silahlar da monte edilebileceği gibi her türlü emre uydurulur, banka soydurulur, bomba koydurulur.

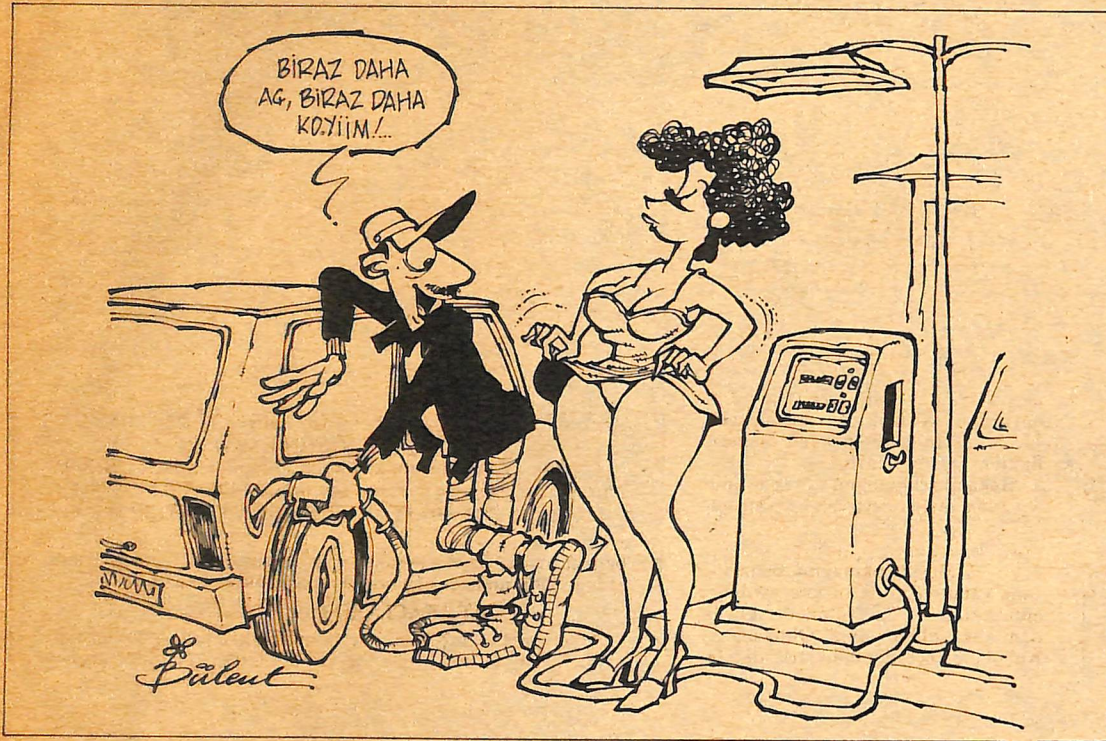
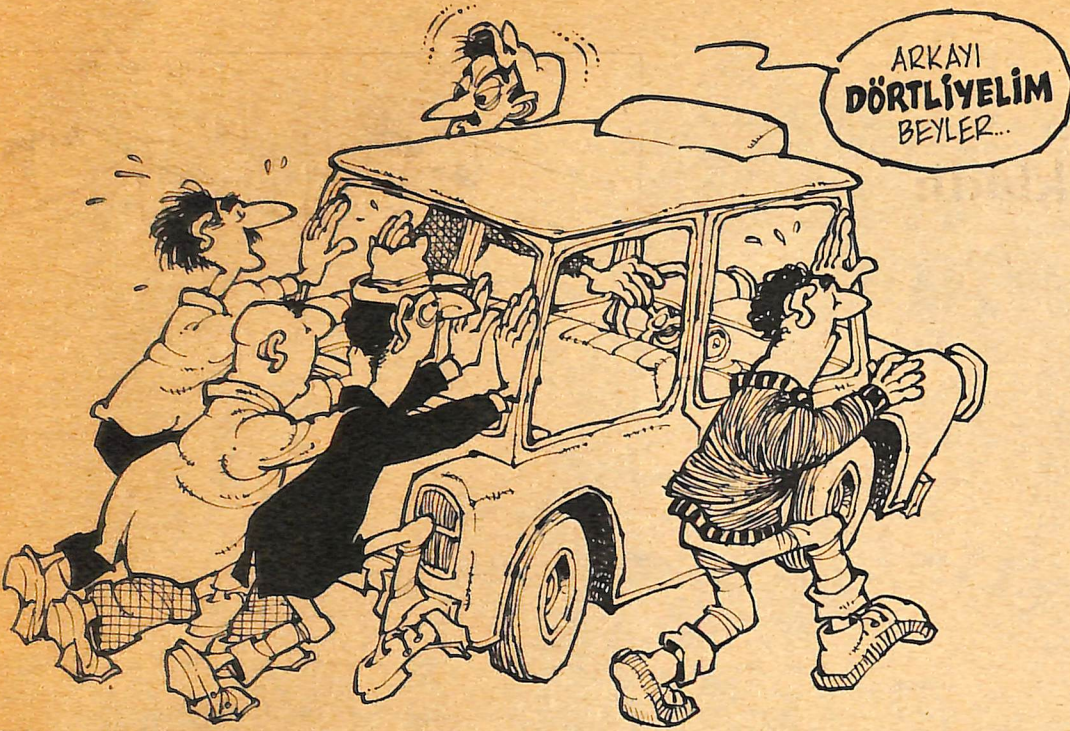
Uçak kaçırma işlerinde de usta olan, kan dökmekten zevk alan, başınıza dert saran gerillalar, kapalı zarf usulüyle ihaleye çıkarılmış olup, petrolü bulunmayan ülkelerin teklifleri dikkate alınmaz.

Bu ne biçim hava yolları? Boynumda kaldı hostesin kolları!

KENDİSİNE Ankara bileti alan Nurettin Fazlageldi, kendisini bizzat İzmir'e götüren uçağın kaptan pilotunu, hostesini ve kamarotunu ve de paraşütçüsünü dövmek suçundan mahkemeye verilmiştir.

Nurettin Fazlageldi hâkime bütün nefretini belli eden bir sesle şunları söylemiştir. İşte söyledikleri:

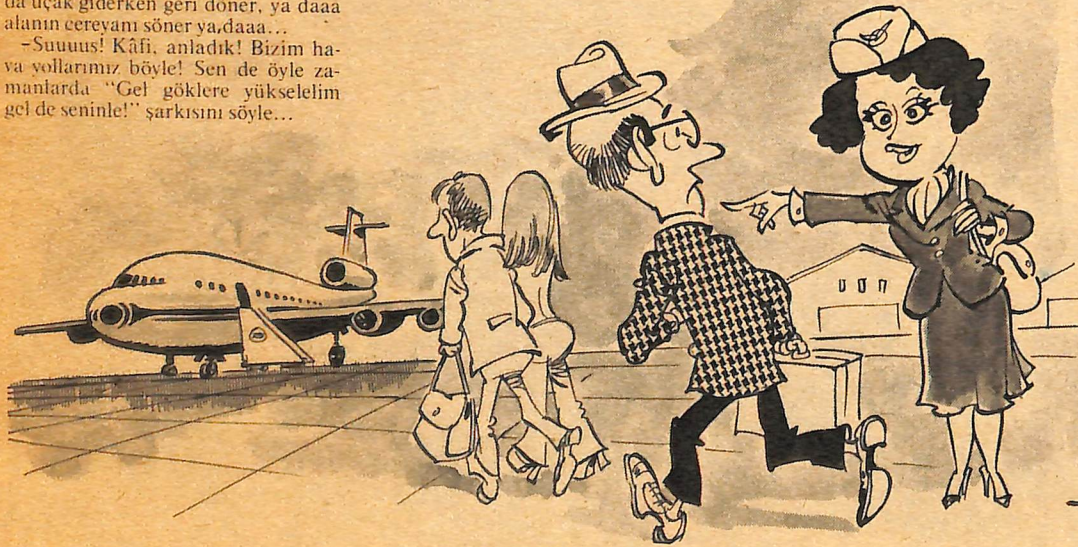

-Çok rica ederim, sayın yargıcım. Ben aslında doğma - büyüme kırlangıcı. Uçak yolculuğunu, tulumba tatışını, filmlerden de "Sema'nın Dört Atlı"sını severim. Yani ben ne zaman hava yollarımızın uçağına binsem, ya Ankara yerine İzmir'e giderim, ya terminal yerine kebapçıda kebap yerim, ya uçak beş gün rötardır, ya hostesin hıçkırığı tutar, ya da uçak giderken geri döner, ya daaa alanın cereyanı söner ya daaa...

-Suuuus! Kâfi, anladık! Bizim hava yollarımız böyle! Sen de öyle zamanlarda "Gel göklere yüklelim gel de seninle!" şarkısını söyle...

Nurettin Fazlageldi havada hava yollarına hakaretten ve uçağın içinde tehlikeli hareketten dolayı beş sene üç ay uçamamak cezasına çarptırılmıştır. Nurettin belki bundan sonra uçamaz, ama hava yolları bu gerçeklerden kaçamaz.

LÜTFEN BEYLER, ALDIĞIMIZ BİLETTE YAZILAN YERE KONALIM! YOKSA KEMERLERİ BAĞLAMAYACAGIZ...

KARAVANA

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

Benzin sorunu

BENZİN sorunu ile Recep Ağa'nın kemotorunu, kamuoyunun ilgisini çekmeye devam etmektedir. Trenler İstanbul'dan Ankara'ya on beş saatte gitmektedir.

Kamuoyu ile Bebek koyu ve Feride'nin huyu birbirine hiç benzememektedir. Kamuoyu ayarsız, Bebek koyu zarsız, Feride'nin huyu da kararsızdır.

Benzin yokluğu bütün bu toplumsal çıkmazların üstüne iyice tuz-biber ekmiştir.

Değişen ekonomik koşulların yeni eriştiği boyutların içeriği ve kabızmal Kasım'ın mürdüm eriği, toplumsal seçeneklerin çoğulsallığını zorlamakta ve Hasibe'nin köse kocası Dursun, her gece horlamakta...

Düşünün, benzin bulunmayışı bir kent için ne demektir. Adam evden gazeteyle arabayla gidememektedir. Candan sevenin sevdiği tek tir. Çektir bize kara sevda, daha çektir!

On litre benzin için yedi saat kuyrukta beklemekle demokrasî yapılamaz. Ferhunde ne kadar mini etek giyse, Davut, Ferhunde'ye kapılamaz. Hak bellediğin bir yoldan giderken, arabaların stop edip kaldığı Londra asfaltına sapılamaz.

Kalkınma çabalarının doruğunda vurgulanan ekonomik çıkmazın en belirgin yönü, Ramazan'da ana-baba günü olan Eminönü'dür.

Madem benzin kıtlığı başlamıştır, o zaman benzin tüketimini kısmak söz konusu olmalıdır. Ve benzinin yerine yerli saman kullanılmalıdır. At, eşek ve katır arabalarıyla deinsanlar pekâlâ yaşayabilirler. Atalarımız böyle yaşırdı. Civelek Sema tatlı olmasına tatlı, ama biraz kaşardı.

Benzin niçin yoktur? Soru budur. Önce çakmaklardan vazgeçelim arkadaşlar. Benzinli çakmak kullanmak ulusal mutluluğa ihanettir. Sen sürmeli Cavidan'ı bilmezsin, ah o ne lânettir!

Motorsuz bir uygarlığın öncüleri olma yolundayız. Neden güneş enerjisi kullanmıyoruz? Atom enerjisi kullanmayı neden düşünmüyoruz? Enerjik ulusun bunlardan hiç birine ihtiyacı yoktur. Tabana kuvvet, her yere gidebiliriz. O kadar gönülden çağırma bizi, bir gece ansızın gelebiliriz. Geldiğimiz yerde kalabiliriz. Mavi hülyalara dalabiliriz.

BENZİN kuyruklarıyla katır kuyrukları arasında bilimsel bir inceleme yapan İbnül Muhiddin-ü el İbîş, şöyle demektedir:

"Benzin kuyrukları uzadıkça uzar, katır kuyrukları ne kısılır, ne uzar. Uzayan benzin kuyruklarının katır kuyruklarına duyduğu kıskançlığın başlıca nedeni budur. Anayasa tıknazdır, malî olanaklar cılız, demokratik özgürlükler bodur... Uzun çalışmaların sonunda varılan gerçek, benzin kuyruklarının benzin kıtlığı baş gösterdiği zaman ortaya çıktıdır. Benzin kıtlığı olmasa, kuyruklar da olmazdı. Mantık bunu böyle söylüyor. Laboratuvarlarda yapılan incelemeler göstermiştir ki, benzin kuyruklarında beklerken harcanan enerji, alınan benzinden sağlanacak enerjinin üç katının, ışık hızının kare köküyle çarpısına eşittir. En hakiki ilim de mürşittir."

Benzin niçin yok? Halkımız bunun cevabını bekliyor. Cevap vermezseniz, gerçekten merak eder üzülmü. Bizi sual ederseniz, biz hepimiz iyiyiz. Yengem, ağabeyim, amcam, eniştem, halam selâm ediyor. Erdem, Çiğdem, Şebnem, Kerem, Sanem, Hürrem ellerinizden öpüyorlar. Bahadır sınıfını geçemedi. Binnaz da kime varacağını bir türlü seçemedi. Bizi hatırdan, gönülden çıkarmayın. Eve girerken ayakkabılarınızı çıkarın, çoraplarınızı çıkarmayın. Haydi salıcakla kalınız. Paranız varsa, nazar değmesin diye biraz çöretü alın.

Benzin niçin yok kardeşlerim?

Bütün sorun burada... Şoför arkadaş, bunu unutma: İstersen balık tut, oruç tut, kafa tut, ama dilini tutma!

Benzin yok; çünkü benzin gelmedi.

İşte büyük gerçek... Bu büyük gerçek önünde ister nar-gile iç, ister enfiye çek!

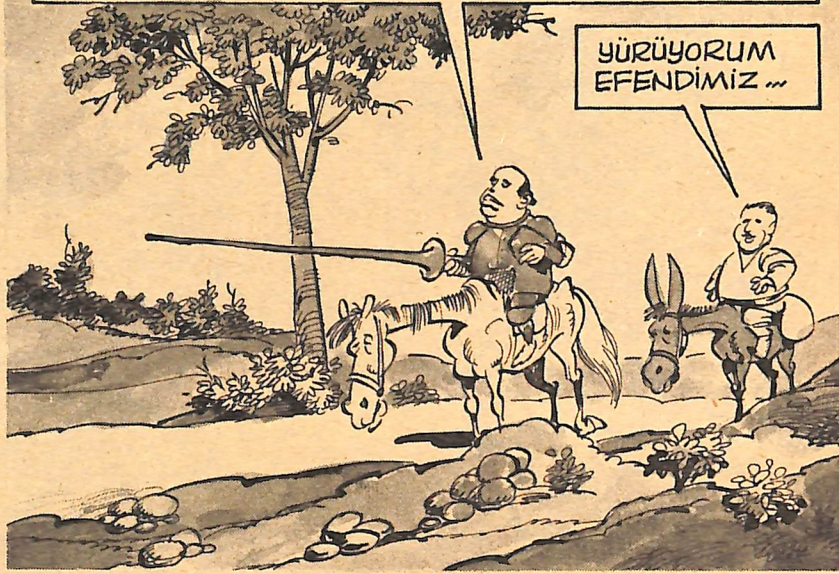
DONKİŞOT

dö la Sülümanş

Yazan: Kandemir KONDUK
Çizen: Bülent DÜZGİT

YÜRÜ ŞANŞO!.. KÖTÜLERLE SAVAŞICAZ ... HAINLERİ
CEZALANDIRICAZ ... 50 BARAJ, 150 GARAJ AÇICAZ ...
NİHAVENTTEN SONRA HICAZ ... YURDU KURTARICAZ ...

YÜRÜYORUM
EFENDİMİZ ...

SEN YÜRÜYORSUN DA,
BENİM BEYGİR GÜNDEN
GÜNE ZAYIFLIYOR SANŞO...

HAKLISINIZ EFENDİM ... KEŞKE
YURDU KURTARMADAN ÖNCE
BEYGİRİ KURTARSA NIZ ...
YIPRANA YIPRANA TAZIYA
DÖNDÜ HAYVAN ...

AAAAH-AH!.. HEP O **KARAOĞ**...
ŞEY, PARDON!.. **KARA ŞÖVALYE**'
NİN YÜZÜNDEN ...

DOĞRU EFENDİM ... DOĞRU.
ONU KISTIRICAM DİYE
BEYGİRİNİZİ VE GÖBEĞİNİZİ
HELÂK ETTİNİZ...
BİRAZ MÜSAADE
EDER MİSİNİZ ?

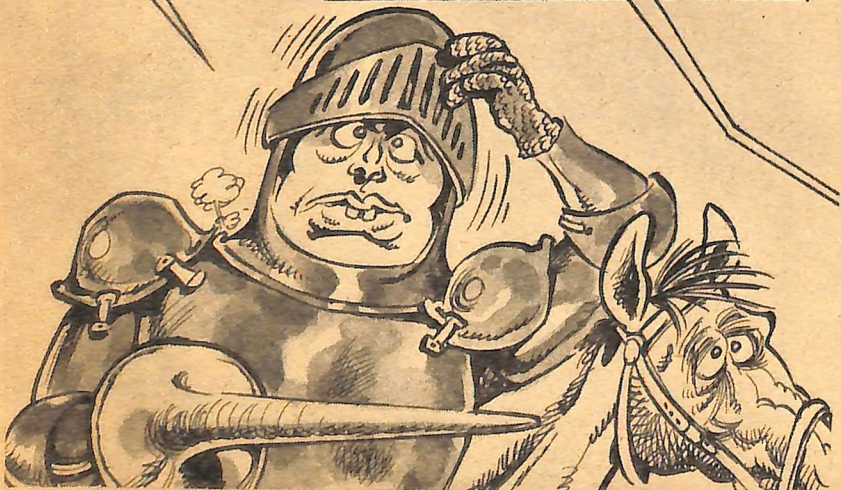
HAYROLA
SANŞO,
N'APIYORSUN ?

GEÇERKEN ŞURAYA DA
BİR TEMEL ATIM DEDİM
EFENDİM. ELİMDE DEĞİL,
BOŞ BULDUĞUM BİR
YERE TEMEL ATMADAN
DURAMIYORUM ...

SANŞO, BIRAK ŞİMDİ TEMELİ ... UZAKTA DÜŞMAN-
LAR BELİRDİ ... ŞAPKAMIZI GİYELİM ... YÜRÜ,
HÜCUM EDELİM ...

EDELİM ŞÖVALYEM, EDELİM...
(Sana uyucaz elbet, ne edelim ...)

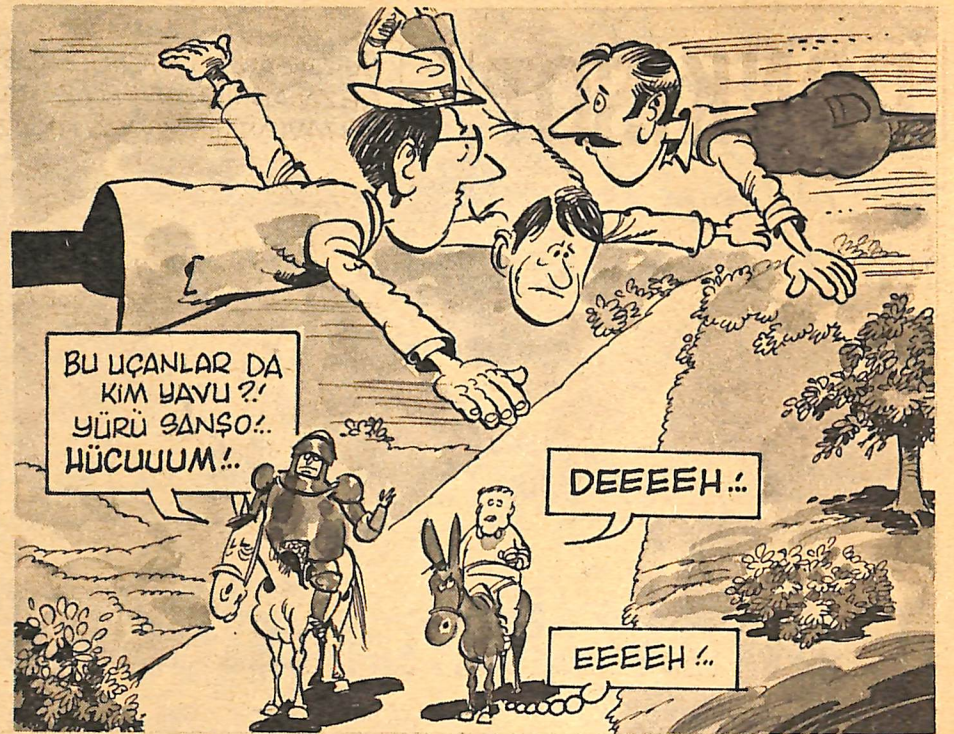

DURUUUUUN!.. SEFİL BİR KILIKTA
GEZEREK BOZGUNCULUK YAPMAK
İSTİYORSUNUZ DEĞİL Mİ ?..
KONUŞUN, SİZ DÜŞMAN MİSİNİZ ?

HAYIR... DOĞDUĞUMUZA
PİŞMANIZ ...

GEZMEYE DEĞİL,
İŞ BULMAK İÇİN
BÜYÜK KENTE
GİDİYORUZ ...

Türkiye' nin en zengin dulu ile evlenip, geceleri altını ıslatan sabık bakan, mahkemede kendini savundu:

"Hem yatağıma işerim, hem nafakamı isterim"

TÜRKİYE'nin en zengin dulu nerede yaşıyor biliyor musunuz? İzmir'de! İzmir'in yarısı, Manisa'nın dörtte biri, İstanbul'un üç taksim biri, Büyükdada'nın beşte ikisi, Ankara'nın yedide ikisi, hep onun... Paris'te apartman katı, Mahmutpaşa'da hanlar, Beyoğlu'nda pasajlar... İzmirli dul, böyle dul! Efendim, bundan bir-iki yıl önce, ünlü bir sabık bakanımız, bir fabrika temeli atmak üzere mi, yoksa daha önemli bir iş için mi, kalkıyor, İzmir'e gidiyor. Bakan da bakan haaa... Rotatif çene, kıyak nutukları namı... Başka memleketlerde olduğu gibi, bizde erkekler için "Dul" lafı kullanılmaz.

Ama bizim şanlı, şöhretli devlet büyüğümüz de dul... Sonbaharını geçmiş, hayatının kışına merdiven dayamış, ama yanık yüzlü ve şık mı şık...

Ve Efes Otelinde Türkiye'nin "Masal dulu" ile karşılaşılıyor... İzmirli dul, heyecanlar içinde... İki yıllık bir dulluktan sonra, karşısında bir bakan... Biraz yaşlıca, ama Bakan...

Vekil beyfendi de bakıyor: Kadın değil, hazine!

Ege kıyılarında kısa bir sevdadan sonra, yıldırım nikâhı!

Zengin dul kuracağı ikinci yuva için kasanın ağzını açmış... Bir yatak odası, bir banka sermayesi... Bir buçuk milyon... Yatak, foşur foşur ipek, pırıl pırıl renk armonisi içinde.

Ve nihayet işte büyük gece... Gerderek gecesi bu!

Gelin bakire olmadığı için ertesi sabah yenge hanım kapıda, kırmızıya bulanmış çarşaf beklemiyor ama... Ne de olsa yine merakta...

Tam bu sırada "Aşk Odası"ndan korkunç bir kadın çığlığı... Gelin hanımın sesi:

-Yetişin a dostlar! Yetişin! Altına doldurmuş! Damat işemiştir!

Bir de içeri girmişler, ne görüyorlar?

Acı, fakat hakikat!.. GÖL!.. Bir buçuk milyonluk yatağa, yapmış yapacağını insafsız damat! Hem de akşamdan bol miktarda karpuz yediğinden, gerek kendisinin, gerek gelin hanımın taaaaa boğazına kadar...

İş bu kadarla da kalmıyor... Ertesi gece aynı iş! Daha ertesi gece, öyle!

Ondan sonraki geceler, hep aynı... Damat bey geceleri, küçük işlerden sonra yatakta büyük yatırımlara başlayınca...

Türkiye'nin en zengin dulu soluğu mahkemede almış... Yatağına işeyen kocanın kıçını süpürge ile yakacak değil ya... Ama eski Bakan, "Ben eşimden memnunum!..."

Burhan , Buhran Merkezi'ne atandı!

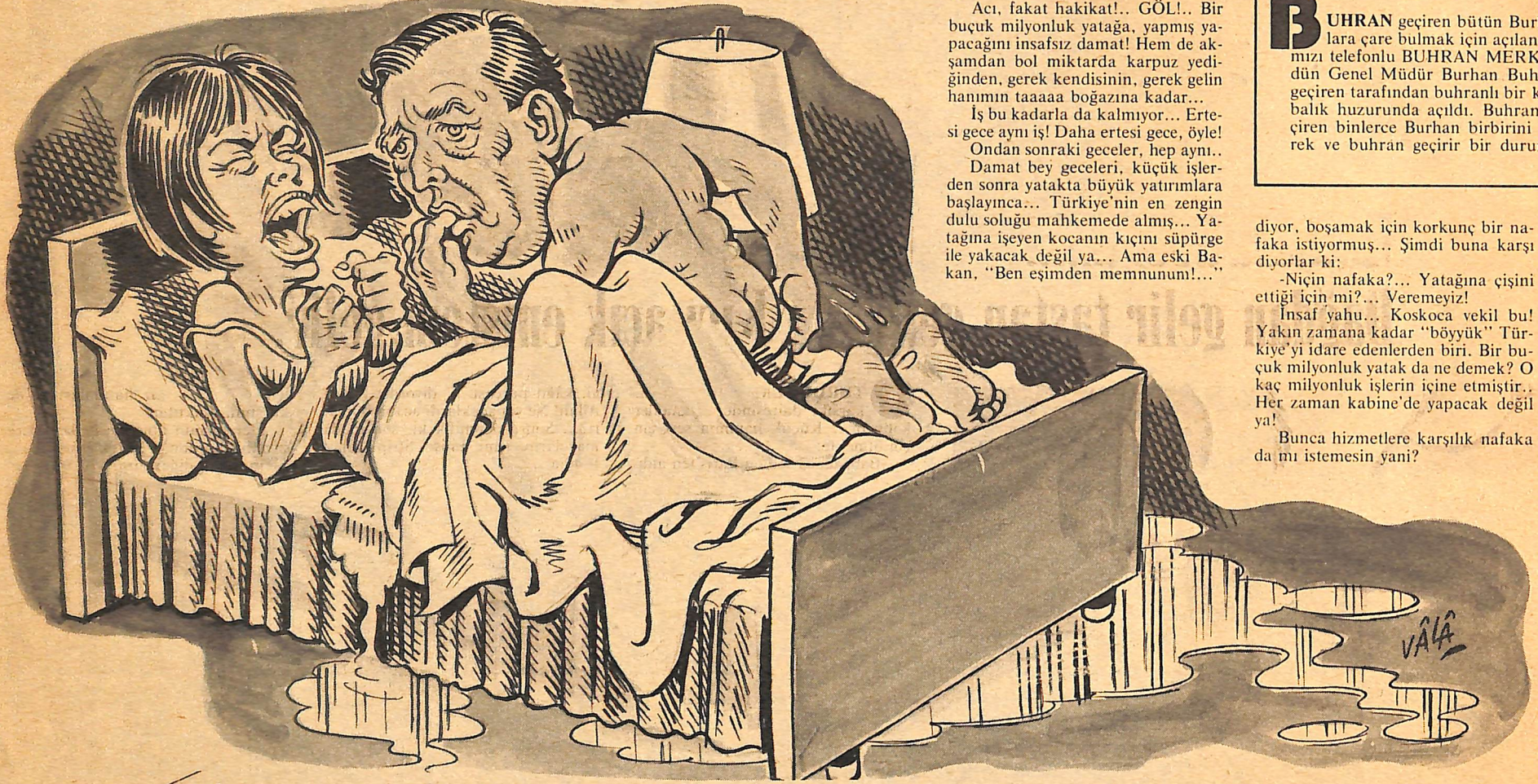
Kırmızı telefon hemen arızalandı

BUHRAN geçiren bütün Burhan'lara çare bulmak için açılan kırmızı telefonlu BUHRAN MERKEZİ dün Genel Müdür Burhan Buhran-geçiren tarafından buhranlı bir kalabalık huzurunda açıldı. Buhran geçiren binlerce Burhan birbirini ezecek ve buhran geçirir bir durumda

diyor, boşamak için korkunç bir nafaka istiyormuş... Şimdi buna karşı diyorlar ki:

-Niçin nafaka?... Yatağına çişini ettiği için mi?... Veremeyiz! İnsaf yahu... Koskoca vekil bu! Yakın zamana kadar "büyük" Türkiye'yi idare edenlerden biri. Bir buçuk milyonluk yatak da ne demek? O kaç milyonluk işlerin içine etmiştir. Her zaman kabine'de yapacak değil ya!

Bunca hizmetlere karşılık nafaka da mı istemesin yani?

Çarşamba Pazarı

Yazan: HIKMET FERİDUN ES

Erbakan geliyor!..

SEMSİ bey, Kartal'daki kır kahvesine top mermisi gibi düştü.

Bütün emekli dostları bir masanın etrafını çevirmişlerdi. Tavla oynuyorlardı.

Hepsi de "Gülbahar" meraklısı idiler.

Ama Şemsi beyin bugün, gülbahar filân görecekti hali yoktu. Heyecanla, tavlacılara seslendi:

-Gazeteyi gördünüz mü?

-Ne var gazetede? Emekli maaşlarını düzeltmişler mi yoksa?

-Yok canım! Erbakan...

-Ne olmuş Erbakan'a?... Ölüne çıkan boş arsaya temel atıyormuş... Özel bahçelere bile...

-Yapma be Şemsi bey kardeşim... Buyrunuz... Okuyunuz işte...

Tavlayı bırakıp gazeteyi okudular... Doğruydular. Şemsi bey bir haber daha verdi:

-Kadıköy Belediyesi'nden bildiriler... Bu tarafa doğru geliyormuş hazret... Şu köşe başında, benim

avuç içi kadar, dede yadığı bir arsam var... Bir gözü ilişirse, yandım Allah! Sonra işin yoksa uğraş dur...

-Hep öyle birader... Bizim bahçenin de duvarı yok. İster misin bir temel de ona!.. Ne yaparız?... Aman tertibat alalım...

Emekli dostlardan birinin aklına, şeytanca bir fikir geldi... Hemen tabelacı Nasrullah Efendi'ye koştu...

Yeşil zemin üzerine, talik'e benzeyen beyaz bir yazı ile tabelalar yazdırdılar:

"İşbu arsaya veya bahçeye, hiçbir bahane ile, hiçbir surette, herhangi bir temel atmak katı surette memnurdur. Kazma vurup temel atmaya kalınlar, şiddetle cezalandırılacaklardır..."

Bizim taraflara yolunuz düşerse, arsaların üzerlerinde ve özel bahçelerin ağaçlarında bu levhaları görürsünüz.

Evi yakacaksın yahu...

BILMEM doğru... Bilmem yalan...

Ama Ankara'da en yaygın hikâye bu...

Doğu illerinden birinde, bir temel atma töreni yapılıyor. Bir şeker fabrikasının temeli atılmakta...

-Memleketin refahına, yarının Türkiye'sine, aydınlık, bolluk ve varlıklı günlere hayırlar, bereketler getirmesi temennisi ile... gibi "büyük" sözlerle ilk kazma vurulur vurulmaz,

toprak altından bir ses yükselmiş:

-Ağır ol hemşeri... Yavaş ol!.. Evi yakacaksın be!

Allah, Allah... Görünürde ev-mev yok.

Temeli atan bakan gaibe seslenmiş:

-Hangi ev kardeşim?... Hem sen kimsin yahu?..

-İşte bu ev... Koca evi görmedin mi yani?..

Ve yandaki delikten 6 kişi dışarı çıkmış... Bir erkek, bir genç kadın, bir ihtiyar kadın ve irili ufaklı üç çocuk...

"Büyük" Türkiye'de toprak altında, kovukta yaşayan mesut ve varlıklı bir aile... Erkeği kızgın kızgın sormuş:

-Ne yapıyorsunuz burada?

Sorgusuna vekil beyfendi cevap vermiş:

-Şeker fabrikası... Şeker!

-Şeker mi? Hani beyaz tatlı bir taş!.. Yemiştim çocukluğumda bir kez.

Haydi... Temeller uğurlu ve bereketli olsun bari...

Büyük ve varlıklı Töörkiye'ye...

merkeze saldırdı ve büyük bir mücadele örneği vererek kırmızı telefonu yerinden kaldırdı.

İlk konuşma şöyle oldu:

-Alo, ben Burhan, şu anda buhran geçiriyorum...

-Tamam, ne buhranı?

-Geçim buhranı...

-Anladık, tanır mısın Turhan'ı?

-Tanırım...

-Git, Turhan'a benim adım Buh-ran de. Sana iki hap verecek ve buhranın geçecek.

İkinci telefon Bayan Burhaniye'den geldi:

-Alo orası Burhan Merkezi mi?

-Hayır, Buhran Merkezi. Arzunuz hamfendi?...

-Ben kendim, şeyim.. Adım Burhaniye...

-Ayvalık'ın kazası mı?

-Terbiyesiz adam, rezil! Alçak... Buhran geçiren bir kadınla böyle mi konuşulur?

-Ne gibi bir buhran geçiriyorsunuz?

-Sinir buhranı...

-O halde siz de gidip, bulun eski kocanız Orhan'ı.

-Hayır, Orhan'ı artık göremem, ondan nefret ediyorum...

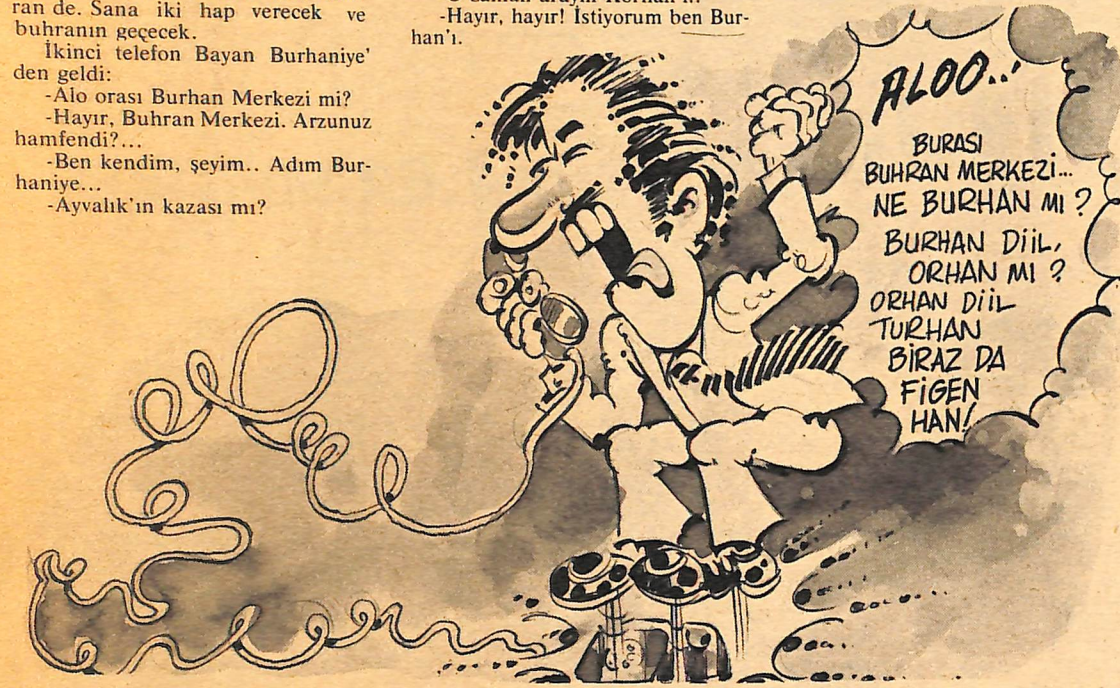
-O zaman arayın Korhan'ı...

-Hayır, hayır! İstiyorum ben Burhan'ı.

-Buhran geçiriyorsunuz, anladım. Sayın bayan.. Burhan benim..

-Ah, nasıl anladınız yani? Senin canını yerim...

BURHAN BEY! SIRADA DAHA ÇOK BUHRANLI VAR! LÜTFEN AHİZEYİ MEŞGUL ETMEYİN... Alo! Alo! Ayol, kırmızı telefon arı-zalandı...

Modada devrim!..

Dağdan gelir taştan gelir... Kıçı açık eniştem gelir...

TURDUĞUM apartmanın, karşıki dairesinde kıyametler kopuyor... Küçük hanımın sesi çın çın ötmekte:

-Babaaaaa... Ben Paris'ten aldığım stripi kuşanacağım... Tumba giyeceğim...

Evin hanımının sesi:
-Ben de strip isterim!.. Ben de tumba giyeceğim...

Kaynananın sesi:
-Herkesin canı can da, benim canım patlıcan mı?.. Ben de strip kuşanacağım... Ben de tumbaya gireceğim...

Ne idi strip? Ne idi tumba?
Sözlüğe baktık... Tumbayı bulamadık... Strip için ise; "İnce, uzun bez parçası, ip parçası, kordon, çiz-

gi, kâğıt parçası..." diyordu... Hay Allah! Ne yapacaklardı acaba bunları?... Sonra öğrendik ki, son moda mayoların ismi imiş: Strip yahut tumba...

Komşularımızın karşıki daireyi tuttukları günü hatırladım... Bir takım kara kara çarşafli hanımlar, bereli erkekler... Kadınların peçelerinin aralığında yalnız tek gözleri görünüyordu...

Ama sonradan her şey değişmişti. Bu yıl ağustos ortalarında, Saint Tropez'den yeni dönmüşlerdi... İsteme-yerek iştittğimiz tartışmanın ertesi günü, komşularımız haber gönderdiler bize:

-Plaja gideceğiz!.. Kuşadası'nda-ki Fransız Tatil Köyü'ne... Siz de gelir misiniz? diyerekten...

Gideriz dedik ve gittik... Aman Ya Rabbi... Torbaçarşafılar

içinde tanıştığımız hanımlar bir de karşımıza çıktılar:

Her birinin apış arasında sadece ince bir kordon... Erkekler de öyle... Strip, namı diğer tumba bu imiş meğer... Dağdan gelir, taştan gelir... Kıçı açık eniştemi gelir... Kendileri-ne:

-Nerede mayonuz?
diye sordüğümüzde, bir ip parçası göstermişlerdi... İpi ile kuşağı!.. İşte mayo!..

Bir ara önümüzden el kadar bikini içinde bir genç kadın geçti... Popolarının üst yarısı olduğu gibi meydana... Çizgisi ile beraber... Hanımlar burun kıvrıldılar:

-Çağdışı yaratık... Bu yüzyılda böylesine kapalı olarak denize girilir mi? Kocasını çok kıskanmış... Tumbaya sokmuyor tazeyi zalim adam...

Komşumun genç kızı stripi daha Avrupa'da giymişti... Ama evin hanımı, kayıvalde hanım ilk defa strip kuşanıyorlar, yeni giriyorlardı tumbaya... Vaktiyle çarşafa girdikleri gibi, şimdi de tumbaya girmek vardı nasipte... Eskiden kılıç kuşanmak gibi, şimdi de strip kuşanmak vardı...

Avrupa, Amerika plajlarında çekilmiş resimlerini gördüğümüz TUMBA nihayet dağdan geldi, taştan geldi, Türkiye'ye geldi!.. Bakınız karşı balkonda, tumbalı güzeller güneş banyosu yapmak için yüzü koyun yatmışlar, sıra sıra...

Bunların içinde büyüklerimizi, örneğin Süleyman beyi, Necmi beyi, sakallı Fehim Adak'ı gözümüzün önüne getiriyoruz da...

Ne yaparsınız?.. Zaman sana uymazsa sen zamana uyacaksın... Cum-badan rumbaya... Çarşaftan tumbaya! Buyrunuz, dağdan ve taştan gelen sayın eniştemiz, sayın yengeler!

Mahulca

Sahibi: Dilenci Yahya
Yz. İş. Mü.: İzzet İkrâm
Taam Md.: Abdülkadir Doyduk
Muhabir-i Azamı: KANDEMİR KONDUK

" 11 AYDIR ÇIKMIYORUZ, MİLLETÇE ACIKMIYORUZ "

Ramazan geliyor!

Ramazan 'ın, 27 Ağustos'ta Haydarpaşa'da olacağı anlaşıldı...

Davetten bir köşe: Muhtaç, kimsesiz ve düşkünlere verilen muhteşem yemekte, kentimizin sayılı ve sempatik zenginlerinden Bay ve Bayan Durmadayan'ların çöplenişini görüyorsunuz. (Foto: Naci Şampanya)

Aptessizgillerin iftarı...

Tanınmış işadamlarımızdan Nusuhi Aptessizgil, ve cici eşi Mefküre hanım, geçenlerde Hilton'da bir iftar yemeği vererek nedni hayıresever olduklarını bir kez daha kanıtladılar.

Muhtaç kimseler için verilen bu muhteşem yemekte bütün düş-

künler, açlar, zavallı muhtaçlar doya doya yiyip içtiler...

Ramazan nedeniyle eğlencesi azalan davetliler Aptessizgillerin bu örnek davranışını övmüşler, "Fukara babası şu aile de düşün-mese, bizim gibi unutulmuşlar sıkıntıdan patlardı" demişlerdir.

Teşekkür

Pek sayın Mübarek Ramazan!.. Gelişinizden dolayı ne kadar sevinçli olduğumu bilemezsiniz.

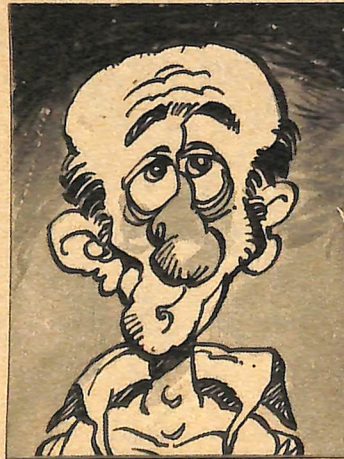
Tam on bir ay, yarı aç - yarı tok yaşadktan sonra, şimdi göğsümü gere gere aç geziyorum.

Arkadaşların, "Köfteciye gidelim mi?", "Hadî, yemeğe çıkalım mı?", "Lokantaya girelim mi?" şeklindeki canıma okuyan sorularından, sizin sayenizde kurtulmuş bulunuyorum! Amerikan sigaraları da zaten 15 lira oldu...

Beni hayata bağladığınızdan dolayı size yürekten teşekkür eder ve bütün yıl kalmanızı candan dilerim.

İMZA:

YAŞAR AÇKARNINA

Ramazan hakkında bilmek istedikleriniz

Aylardır yolu gözlenen ve iyice özlenen Ramazan'ın şu günlerde geleceği anlaşılmış, karşılama hazırlıklarına başlanmıştır.

Çolak Hasan ve Kör Niyazi tarafından karşılanacak olan Ramazan'a, bu yıl Yenicami'nin çeşmeli tarafında bir yer verileceği bildirilmiştir.

Mübarek Ramazan ayı nedeniyle İstanbul'a gelip, kendi gibi dümenici arkadaşlarıyla birlikte mangırları toplayacak olan dilenci Ramazan'a gazetemiz hoşgeldin der ve Belediye Zabıtası'na teşekkür eder...

AHMET KURUDU: (İSTANBUL)
Oruçluken duş yapılır mı?
CEVAP: Sanki oruçsuzken yapılır mı? Bir de İstanbullu olacaksınız!..

ŞEVKET MUNZUR: (İZMİR) Da-yak yemek orucu bozar mı?
CEVAP: Bozmaz.. Yalnız bu tip sorular insanın kafasını bozar..

OSMAN TAMSALAK: (ANKARA)
Ramazan'da METE İNLESEL'in filmine gidilir mi?..
CEVAP: İftardan sonra, iftardan sonra...

TEMEL HEMŞİ: (TRABZON)
Oruç, insanın başına vurur mu?
CEVAP: Oruç, insanın başına vurur... Dursun, İdris, Kadir ve İlyas vurmazlar. Onlar efendi arkadaşlarıdır daa!..

KEMAL HACAMAT: (ADANA)
Ramazan'da adam öldürmek günah mıdır?..
CEVAP: Çok günahdır. Bu ay içinde sabırlı olmak gerekir... (Bırak adam bayramını görsün, sonra temizlesin...)

SAFİ SAFTORON: (ANKARA)
Ramazan'da kimler yalan söyleyebilir?
CEVAP: Bir tek politikacılar bu ay içinde de traslayabilir.. Onlara günah değildir.. ((MİLLETE GÜNAHTIR...))

Başyazı:

Ramazan sohbeti

Yazan: Necmettin Hoca

Sevgili Müminler,
Hamdolsun, bu ramazan yine hep birlikte olmanın saadetini yaşıyoruz ve orucumuzu zeytinle açıyoruz...

Eskiden iftar zamanı top atılırdı. Biz ise şimdi temel atıyoruz! Hem, yalnız iftar zamanı değil, teraviden sonra hatta, sahur vakti bile araba farlarının ışığında atıyoruz!

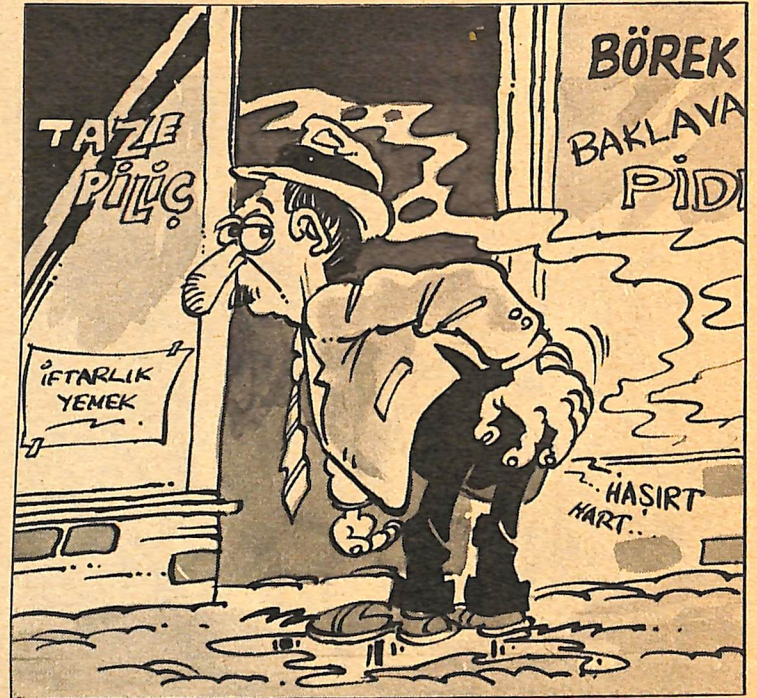
Atalım kardeşlerim, atalım... Atamazsak Bülent beye çatalım..

Bir tarihte ulemeden bir zat Ramazan ayında Medine'ye vardığında bakmış ki bedevinin biri

ağlayıp duruyor. Demiş: "Ya Bedevi, nerede Abdülga'ffar'ın evi?" Bedevi şöyle cevap vermiş: "Ya hazret, adres sormadan önce, derdimi soruver bi zahmet!..." O zaman demiş ki zat-ı şerif "Haklı konuşuyor herif!..."

Evet... Ramazan ayında kendi derdimizden önce, ağlaşanların, düşkünlere dertlerine eğilmeli, ondan sonra trilyonluk yatırımlardan söz etmeliyiz.

Çünkü, bu mübarek ay içinde zaten müminler bir şey yemiyor... Bir de tutup bu lafları verler mi?..

Sahurda davulu yüklenerek, tokmağa sarılacak olan memur Mehmet efendi göreve başlamadan önce kendini bir lokantanın önüne attı, yiyeceklerle baktı, içerdn gelen yemek kokularıyla ilk iftarı yaptı. Resimde Memet efendiye sabırsızca orucu (bardon) aklını bozmaya nazırlanırken görüyorsunuz.

Bu Ramazan bizim mahallede...

Davul çalan memur Mehmet efendiden

Yeni Ramazan manileri

Dairenden çıktım yola
Görünmeden sağa sola
Alacaklıdan tüye tüye
Ulan benim halim n'oola?..

Davulumun ipi kaytan
Yüz kâğıt oğlana mintan
Kariya pabuç dört yüzlük
Bu ne mantar hayat ulan!

Sokak sokak dolaşırım
Durup kıcımı kaşırım
Hem Ramazan, hem bayramda
Ben altına kaçırırım.

Yaklaşmam tavuğa, ete
Karnım çok toktur vaade..
On bir aydır pek çok kazık
Girip çıktı bizim te-te-te...

Beyinsiz başlılara, sağır ama yaşlılara müjde

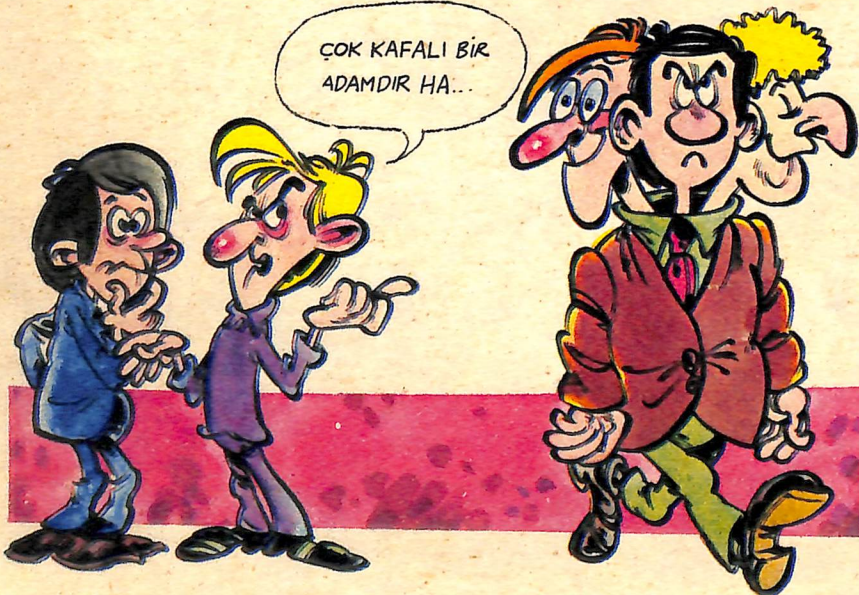
Kafalar değişecek, akıllar gelişecek

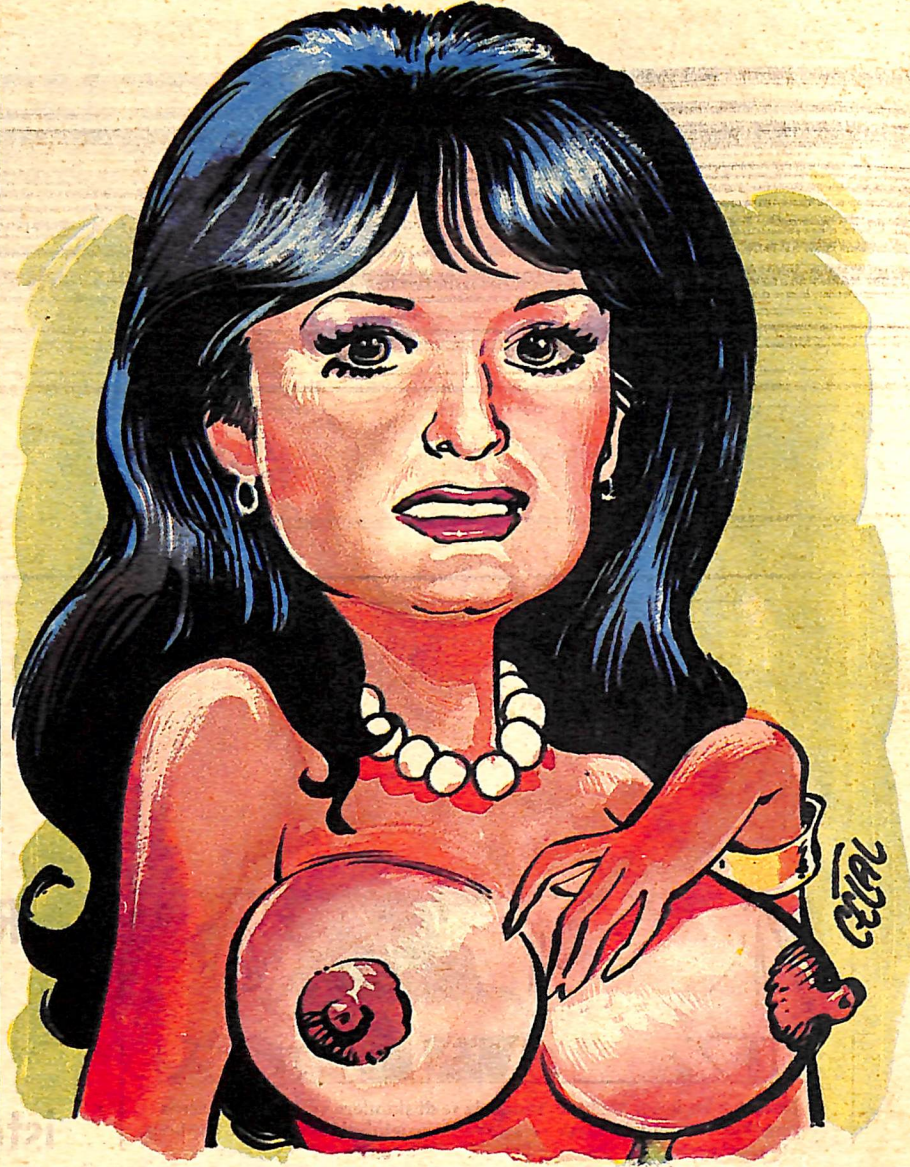
AMERİKALI Prof. Dr. Mr. Kelle'nin buluşu olan "İnsan-dan insana baş nakli" her ülkede ayrı tepki yaratmış, kelle nakli bilhassa siyasi toplumlarda gazetelere ilân vererek kendilerine yeni başlar aratmıştır.

Ankara'daki güvenilir kaynaklardan hediyesi 50 papele alınan haberlere göre, kafa nakli bilhassa siyasi partilerde umulanın üstünde ilgi görmüş, fikirlerini değiştirmeyen bazı figüran parti liderleri, kellelerini değiştirmeye karar vermiştir.

Yanlışlıkları önlemek için şimdiden tedbir alındığını söyleyen Sağlık Bakanlığına bağlı "Gözle Kaşla, Ayak ve Başla İlişkiler Dairesi" sözcüsü, "Tatil ve deniz yorgunluğunu henüz üzerinden atamayan bir kısım doktorlarımızın dalgınlığından yararlanıp, başlarını yanlış yerlere takırmak isteyen fırsatchılara göz açtırmayacağız" demiş, polisle sıkı işbirliği yapılacağını söylemiştir.

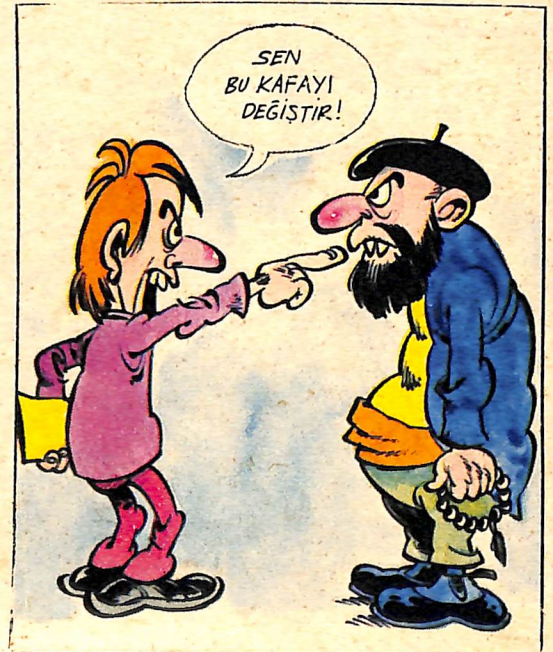

Müjde!

Ar boşandı

Müjde, Müjde, Müjde!... Müjde Ar olarak ve sararıp solarak kocamdan boşandığımı ve bundan böyle bütün kendimi sanatıma, filmlerime vereceğime; maksadıma kocasız ve locasız olarak ereceğime; bundan sonra bana yapılacak bütün film, tiyatro, sahne, mahne, televizyon tekliflerine bütün gücümle göğüs gereceğime; öbür kadın sanatçılar gibi sadece fotoğrafımı satarak ve de prodüktörleri oynatarak, para üstüne para koyarak, katlar, arabalar alacağımı, bilhassa altın portakal ödülleri olarak en iyi kadın sanatçı olduğumu kocama da göstererek ve onun beni değil, benim onu yarattığımı bütün herkese ispat ettikten sonra da bu ayrılığın bambaşka bir manaya geldiğini herkese ilân eder ve biraz sonraki çekim için sete giderim... - O unutmasın ki, bir benim soyadım Ar, bunda bozulacak ne var?...

Ramazan geldi , hoş geldi Eli de pek boş geldi ..

Mahya'yı kurduk davula vurduk

Ünlü Direklerarası'yla , Karagöz ve kanto safasıyla çıktık huzura...
Bekliyoruz ki , Ramazan gelsin... Tek başına bizim buraları
bulur mu , iftarlık fiyatlarını gördükten sonra uzun boylu
durur mu , bilinmez . Bu , kendinin bileceği şey . Biz manimizi atarız ,
keyfimize bakarız ! Oruç mu ? ... Bozmuyoruz ki , turalım !..

Yazan: Vedat SAYGEL Çizen: Nekar TÜBLEK Bülent ARABACIOĞLU

Direklerarası!..

LEVENT KIRCA

Mahya!..

ZEKİ MÜREN

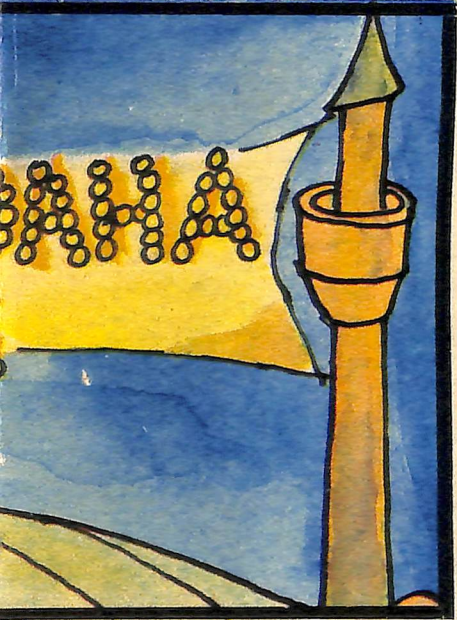
Orta oyunu!..

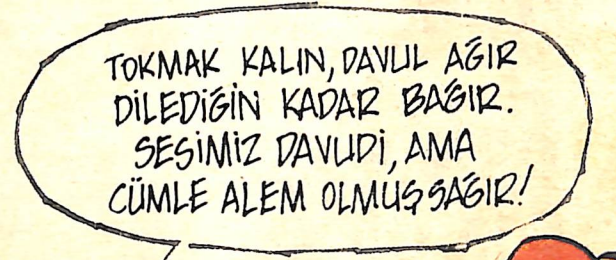
Kanto!....

Meddah!....

İftar!..

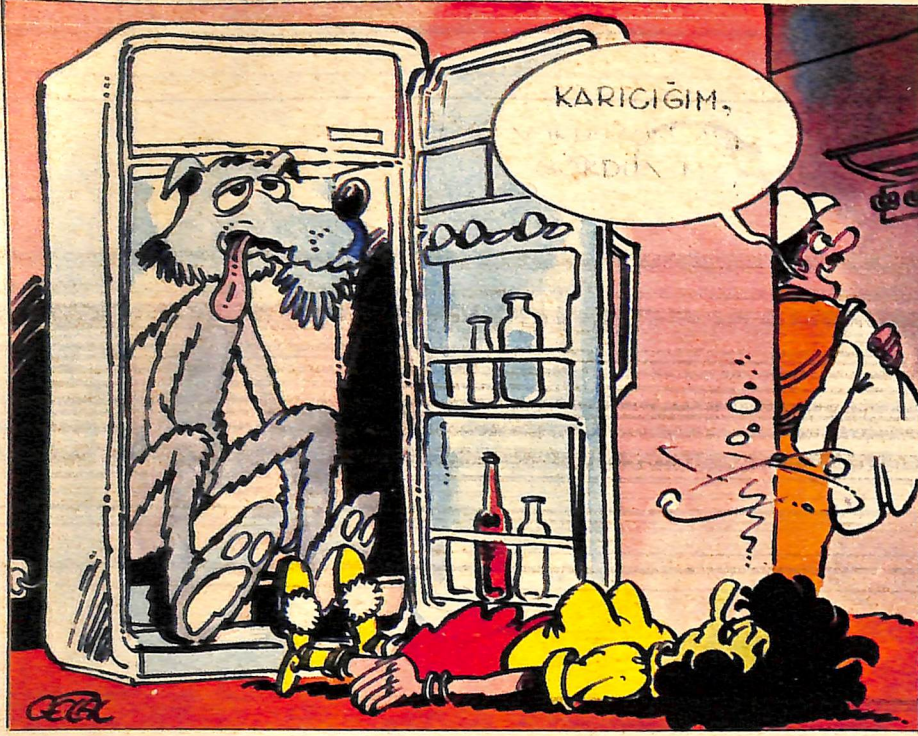
MUAZZEZ ABACI

Karagöz oyunu!..

BÜLENT ERSOY

Avcılar dikkat!

Av mevsimine dolu tüfekle girelim

Yazan:
Süavi SÜALP
Çizen:
Celâl KANDEMİROĞLU

Av mevsimini vahşî bir konuşmayla açan avcılık ve atıcılık Genel Başkanı Vahdet Dağdanindi, bir hindi-yi boğazlarken şöyle dedi:

-Av ve atıcılık mevsimi açıldı diye, hayvanları durup dururken, uçarken ve kaçarken vurmayın. Dolu çifte önünde durmayın. Kullanacağınız köpekler iyi koku alsın, rica ederim, üstü kalsın.

Av mevsiminin açılması yüzünden vurulacak veya vurulmayacak hayvanlar şunlar olacaktır:

VURULACAKLAR

Yabanî adam, deve, kırmalı domuz, dağ aslanı, orman ayısı, Ahmet'in dayısı, köksöken, kumdöken, tilkiyiye, tavukkaçıran, hotozlu sülün, keklik, dahaburnu, acemi çaylak, diptengiden, kokarca, yakarca.

VURULMAYACAKLAR

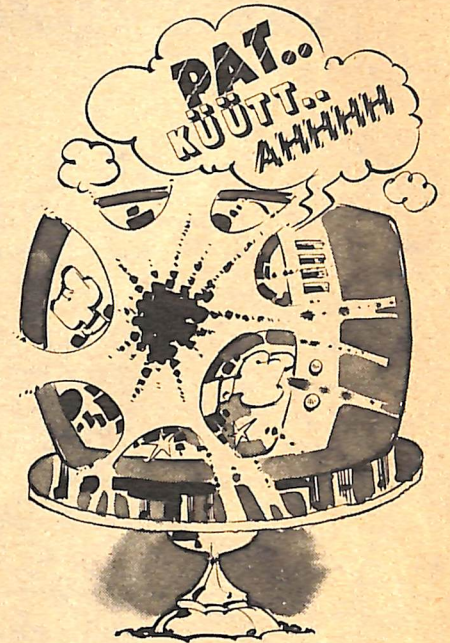
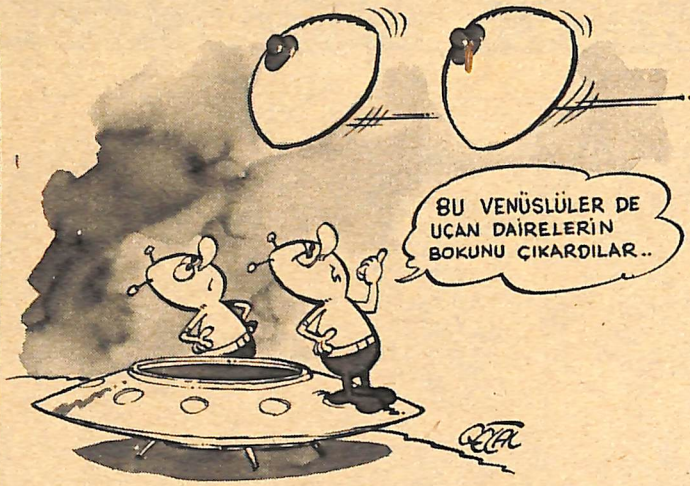
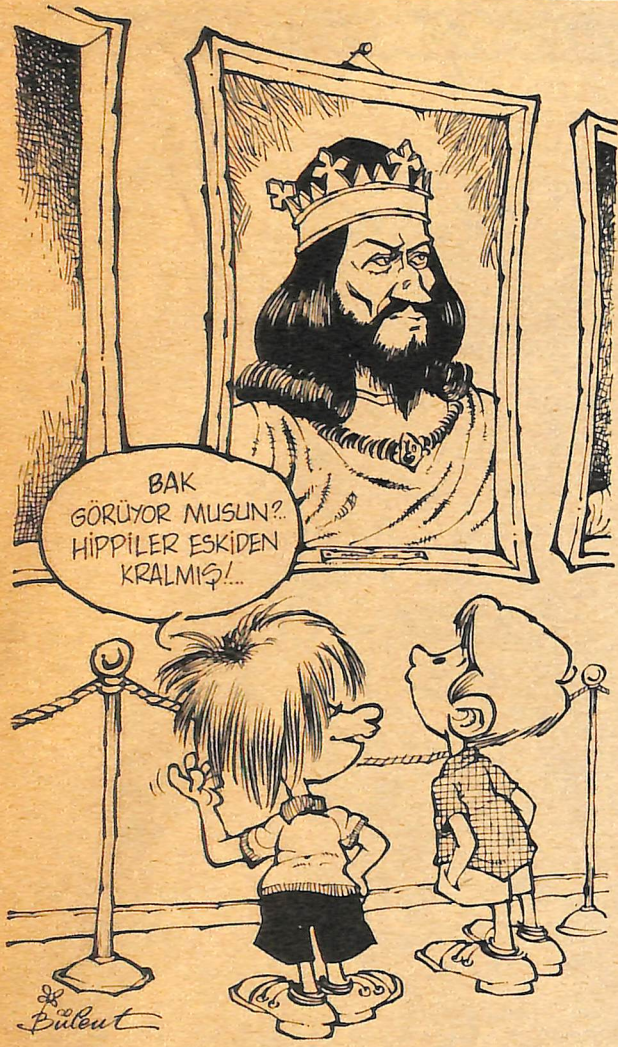
Aslan, kaplan, timsah, fil, goril, kelaynak, guguk kuşu, serçe, zencefil kuşu, iskete, kanarya, halkalı.

Avcıların katiiyetle dumdum kurşunu, mitralyöz, sahra topu, atom, el bombası, vahşî köpek ve elenmemiş kepek kullanmaması rica olunur. Vurulan bütün hayvanlar vurulduğu andan itibaren vuranın, vurulmadığı sürece serbesttir.

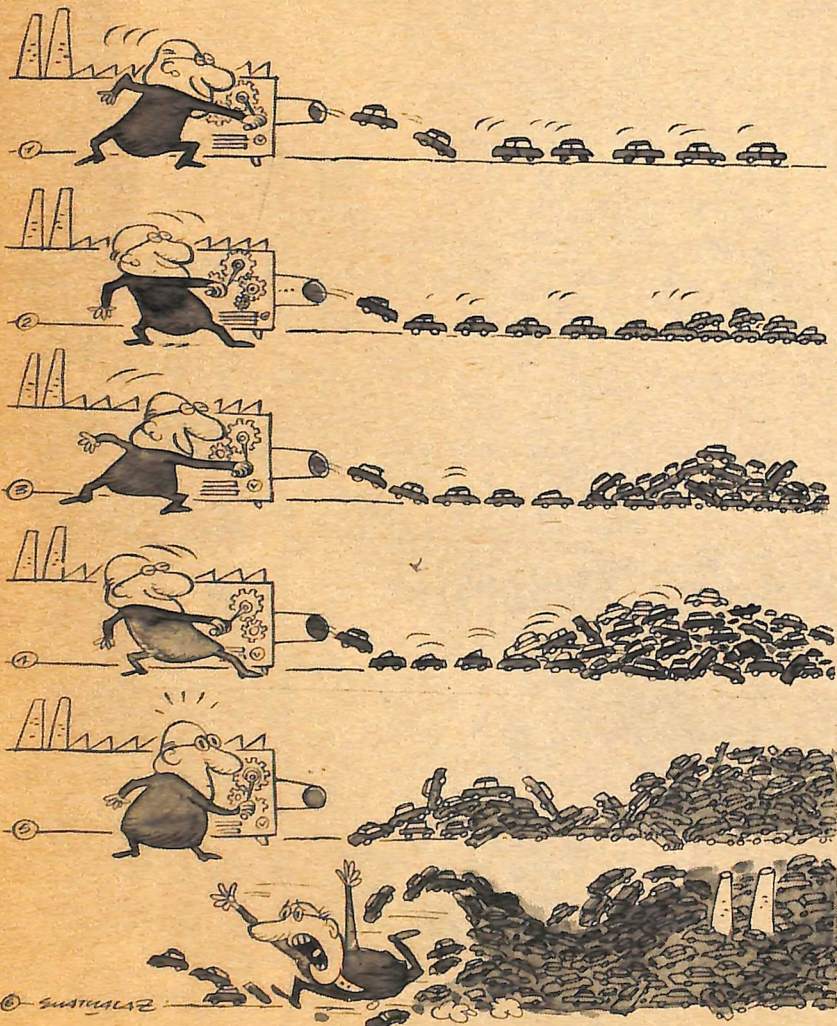
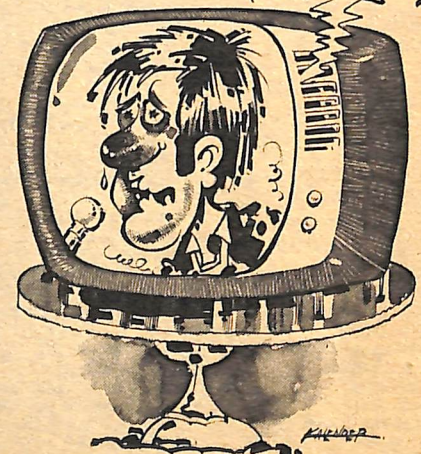

Bu adam kimdir?

Cevap:
Don Tişort

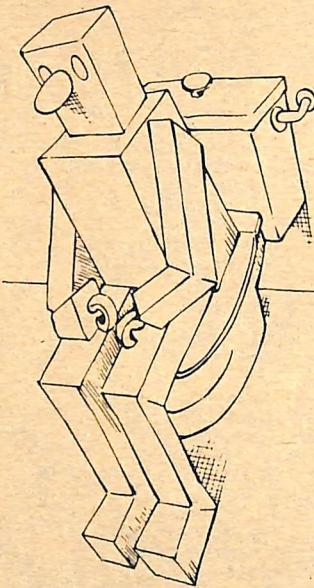

ŞİKAYETLERİNİZİ BİZZAT STÜDYAYA GELİP BİLDİRMENİZE GEREK YOK SAYIN **SEYİRCİLER**

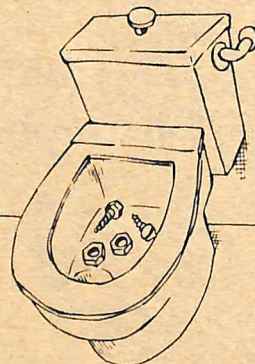

© Türkiye'de yayın hakkı 1985 dergisine aittir

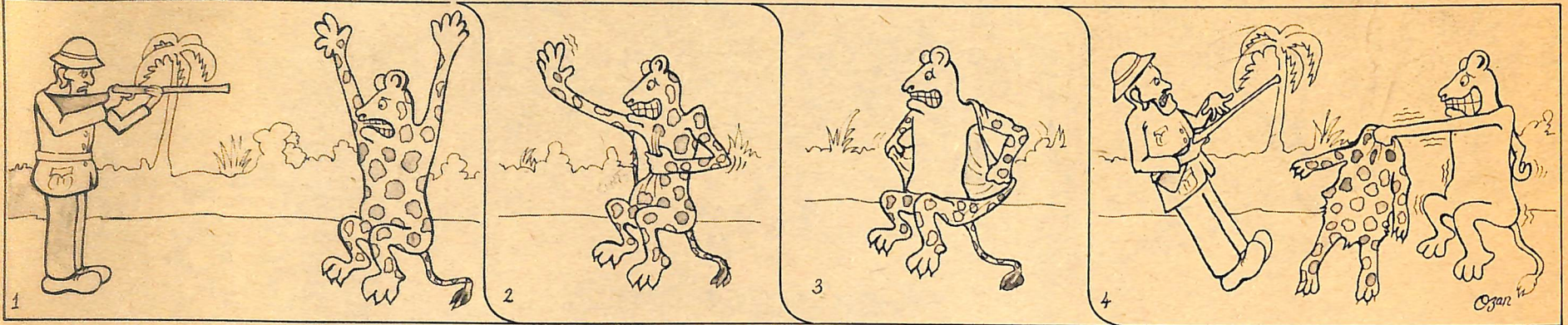
1

2

Ozan ELPERDEN

tipler

CETİN ALTAN

Öyle biri...

KAPIYI vurdu, içeri girdi. Çarpık bir nida işaretli gibi, boynu bükük, öyle durdu ayakta.

-Buyurun, dedim.

-Çalışıyor muydunuz?

-Çalışıyordum...

-Beş dakikanızı alabilir miyim?

-Rica ederim. Oturun...

-Ağabey, sen beni tanımazsın...

-Gözüm galiba bir yerlerden ısıyor, ama şu anda çıkartmıyorum.

-Yok ağabey sen beni tanımazsın...

-Herhalde fırsat çıkmadı tanışmak için...

-Ben üç yıl önce de gelmiştim size...

-Evet...

-Hatırladınız mı?

-Hayır, hatırlıyamadım bir den.

-Ağabey, bir düşün bakalım, hatırlıyabilecek misin?

-Kafam çok yorgun, kusura bakma...

-Sen yorulmazsın ağabey...

-Eskisi kadar genç değiliz artık...

-Yoo, çok iyi gördüm seni!

-Eh işte, idare ediyoruz.

-Gözün nasıl?

-Bir tanesinde iş yok.

-Hiç görmüyor mu?

-Onda üç görüyor.

-Öteki iyi ama...

-Şimdilik iyi.

-Bir çaresini bulamıyor mu doktorlar?..

-Bulamıyorlar.

-Ağabey, hani ben sana bir şey söylemiştim...

-Ne söylemiştim?

-Hatırlıyamadın mı?

-Hatırlıyamadım...

-Hele bir düşün...

-Nasıl hatırlıyayım şimdi şu anda!

-Rıza için canım...

-Hangi Rıza için?

-Bizim Rıza için.

-Bizim Rıza kim?

-Bizim Rıza be ağabey...

-Vallahi, tanıdık bir sürü Rıza var...

-Hani askerliği beraber yapmışsınız...

-Çok yıl geçti aradan.

-Sana mektup yazmış o.

-Evet.

-Hatırladın mı?

-İmkân yok hatırlamama...

-Ağabey, sen yapma bar!

-Neyi yapmıyayım?

-Yahu ağabey...Senin burun büyük değildir... Harbi adamsındır sen!

-Sağol.

-Rıza'nın size oy verdiğini söylemiştim ya o zaman...

-Eee?

-Şimdi açıkta...

-Daha önce ne isteydi?

-Evkafıta kaloriferliydi.

-Yaa?

-Açığa aldılar onu...

-Evet...

-Yazık!

-Ağabey...

-Efendim?

-Ağabey be, aslansın sen be... Ağabey, bir öpeyim seni!

-İnan çok işim var... Ne söyleyeceksen söyle kuzum...

-Ne zaman olsa çalışırsın be ağabey. Hilmi'yi hatırladın mı?

-Hangi Hilmi'yi?

-Bizim Hilmi'yi...

-Herkesi, her an hemen hatırlıyamadım...

-Sana telefon etmiş.

-Ne zaman?

-Geçende.

-Olabilir...

-Sen gel de, konuşalım demişsin...

-Ne hakkında?

-Çocuğa baskı yapıyorlar mı?

-Öyle maalesef.

-Şey ağabey...

-Ne?

-Bir resmin varsa versene...

-Yok şimdi yanımda.

-Bizim oralara gelecek misin?

-Nerelere?

-Köye, köye...

-Bu yakında imkânsız...

-Herkes seni bekliyor...

-Fırsat bulursak uğranız.

-Hangi köyü o?

-Sarıpınar... Hani sen yol

derdini yazmıştın...

-Yapıldı mı yolu?..

-Yol yapıldı da, elektrik gelmedi...

-Gelir inşallah...

-Ağabey, sen çok çektin, ama biz de çok çektilik...

-Kolay değil.

-Benim bacanak var ya, bacanak...

-Evet?

-Onu da çıkardılar işten.

-Vah, vah, vah!

-Sen beni hatırlamadın hâlâ...

-Hatırlamadım...

-Şöyle biraz daha düşünse-ne...

-Görüyorsun, çok işim var...

-Boş ver ağabey, çok önemli bir şey söyleyeceğim...

-Çabuk söyle, elimdeki işleri yetiştirmem gerek...

-Sen ne zamanları geliyorsun gazeteye?

-Bellî olmuyor...

-Bizim İdris aramış seni...

-Eksik olmasın...

-Tanıdın mı İdris'i?

-Hayır, tanımadım!

-Rıza ile beraberdi onlar...

-Kaloriferci mi o da?

-Yok, o Kâzım'ın yanında çalışıyordu...

-Bak, doğrusunu istersen, ben hiçbirini tanımıyorum o söylediğin kişilerin...

-Yapma be ağabey, sen yapma bunu!

-Yalan mı söylüyeyim?

-Tanırsın be ağabey... Kâzım sana kart göndermişti...

-Olabilir, ama tanımiyorum...

-Sen ona demişsin ki...

-Kime?

-İdris'e.

-Ne demişim?

-Gel de bir gün daha rahat konuşalım demişsin...

-Ee, peki?

-O gelmiş, bulamamış seni...

-Üzüldüm...

-Yarım saat beklemiş...

-Haberim olmadı...

-Ağabey...

-Kuzum ne söyleyeceksen söyle, zamanım yok!

-Canım ağabeyim benim...

-Sağol!

-Çocuklar nasıl?

-Büyüdüler...

-Hey gidi hey be... Ağarttın saçları!

-Ne yaparsın...

-Şimdi sen ne zaman geleceksin?

-Nereye?

-Bizim oraya.

-Bu yakında imkânsız.

-Yeni davaların var mı?

-Var, bir tane...

-Seninle de çok uğraştılar be ağabey...

-Kardeşim, olur böyle şeyler... Sen söylesene ne istediğini...

-Sinirlenme ağabey... Biz seni sevdiğimiz için geldik.

-Eksik olma. Ama işte, görüyorsun...

-Şey yazacak mısın?

-Neyi?

-Elektrik işini...

-Fırsat bulursak yazarız...

-Ömer arıyacak seni...

-Bu yakında aramasın.

-Eve gelecek...

-Evde de pek bulunmuyorum.

-Nerde bulunuyorsun en çok?

-Bellî olmuyor pek.

-Ağabey, bana resmini vereceksin, değil mi?

-Olunca veririm.

-Söz bak.

-Söz.

-Rıza da kitap istiyor.

-Olur.

-Akşamları içiyor musun?

-Yahu, Allah aşkına dedim, bak Allah aşkına! Gerçekten çok sıkıştım...

-Ağabey, beş dakika...

-Beş dakika çoktan geçti, on dakika da geçti...

-Ayıp ettin ağabey. Ben senin için canımı veririm.

-Anladım ama sonra görüşelim... Telefon et vaktim varsa gelirsin...

-Peki, benim adım ne?

-Söylemedin ki?

-Sahi hatırlıyamadın mı beni?

-Kardeşim söyledim, hatırlıyamadım...

-Kızma, kızma! Ömer'i hatırlıyorsun ama?

-Hatırlıyıyorum, hiç kimseyi hatırlamıyorum.

-Sabır'ı?

-Sen istersen otur, ben gideceğim.

-Tekrar döneceksen, bekliyeyim...

-Dönmiyeceğim.

-Yarın?

-Yarın da dönmiyeceğim.

-Ne zaman görebilirim seni?

-Telefon et önceden...

-Ediyorum, yok diyorlar.

-Gerçekten beni seviyorsan bırak çalışayım.

-Çalışırsın be ağabey...

-Sen burada yapışıp kalırsan, nasıl çalışayım?

-Nasıl görüyorsun durumu?

-Hangi durumu?

-Memleketin durumunu?

-Çok fena görüyorum, çok berbat görüyorum, çok korkunç görüyorum...

-Kâzım dedi ki...

-Bırak şimdi Kâzım'ı...

-Sert yaz ağabey, daha sert yaz...

-Olur.

-Hiç korkma.

-Olur!

-Biz hepimiz arkadayız.

-Yaşayın...

-Ağabey, benim adım Nuri... Şimdi hatırladın mı beni?

-Nuri, oğlum, şimdi sen gli sonra görüşürüz...

-Cevap yazacak mısın Rıza'ya?

-Yazarım sonra...

-Ben şimdi gideyim...

-Oldu... Güle güle!

-Ben sonra yine gelirim sana...

-Peki.

-İdris'i de getirayım mı?

-Sen bilirsin.

-İdris seni çok sever...

-Sağolsun...

-Ben artık gideyim...

-Haydi güle güle...

-Bak ağabey, bir dakika...

-Şöyle çabuk, çok çabuk söyle!

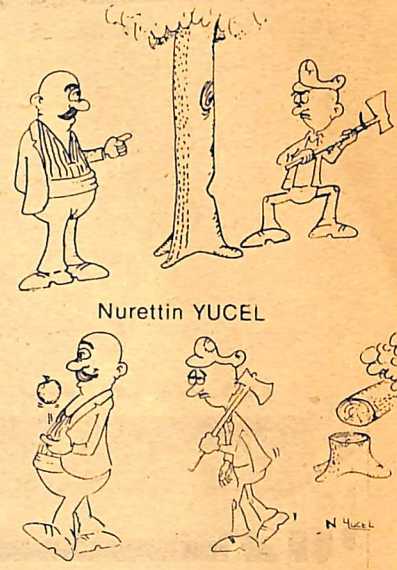
-Ağabey bir elli lira n var mı?

-Var. Al elli lirayı ve hemen fırla dışarı.

-Aslan ağabeyim benim... Veririm sana sonra... Gel bir daha öpeyim seni be ağabey...

-Oldu, mersi, haydi bakalım!

-Ve nihayet en sonunda çıkip gittin odadan...

Nurettin YÜCEL

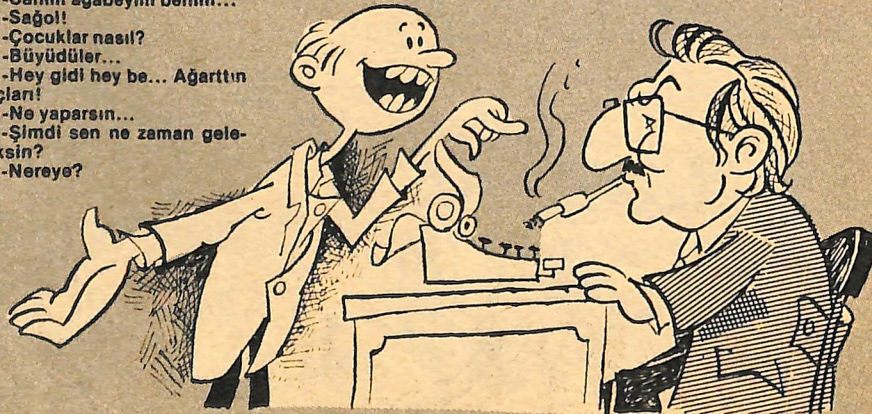
Tedavide yenilik...

İğne etkisiz kaldı, yerini çuvaldız mı aldı?..

ADI ve nedeni belirsiz bazı hastalıkların iğneyle tedavisini gerçekleştiren uzmanlar, insan vücudunu yeniden ele almışlar, gördükleri manzara karşısında şaşırıp kalmışlardır.

Yakın bir gelecekte iğnenin de etkisini kaybedeceğini anlayan uzmanlar, altı ayda bir iğne boyunun uzatılması gerektiğine karar vermişler, dikiş iğnesi, yorgan iğnesi falan derken, çuvaldızla kadard gelmişlerdir.

Şimdilik bir süre çuvaldızla idare edileceğini söyleyen yetkililer, daha sonra temel çivisine geçileceğini bildirmişler, "Kazığın her türlüünü yemeye alışmış olan insan vücuduna, iğneyle çuvaldız ne yapsın birader?" demişlerdir.

Bektaşî fıkraları

MÜJDE

B U dünyada içki içenlerin ömür bo-
yu boşaltıkları şişeler, yarın ah-
rette boyunlarına asılacak..."
Baba erenler oturduğu yerden ses-
lendi hocaya:
-Dolu mu, boş mu?...
Ağırılığı çoğaltarak gözdağı vermek is-
teyen hoca cevapladı:
-Cümlesi ağzına kadar dolu!...
Bektaşî sevinçle sıçradı yerinden:
-Desene orada da işimiz iş!

MERAK

E NSESİNE inen şiddetli tokatın et-
kisiyle şöyle bir sendeleyerek Bek-
taşî, öfkeyle başını çevirince iri kıyım
bir yeniçeri ile burun buruna geldi.
-Bu ne surat baba? diye takıldı yeni-
çeri. Sen de bilirsin ki, başımıza gelen
her şey, Hak'tan gelir!
-Biliyorum evlât, diye homurdandı
Bektaşî. Bu tokat da ondan geldi... On-
dan geldi ya, hangi pezevenge yaptırdı
diye bakıyorum!

AZRAİLİN CAHİLİ

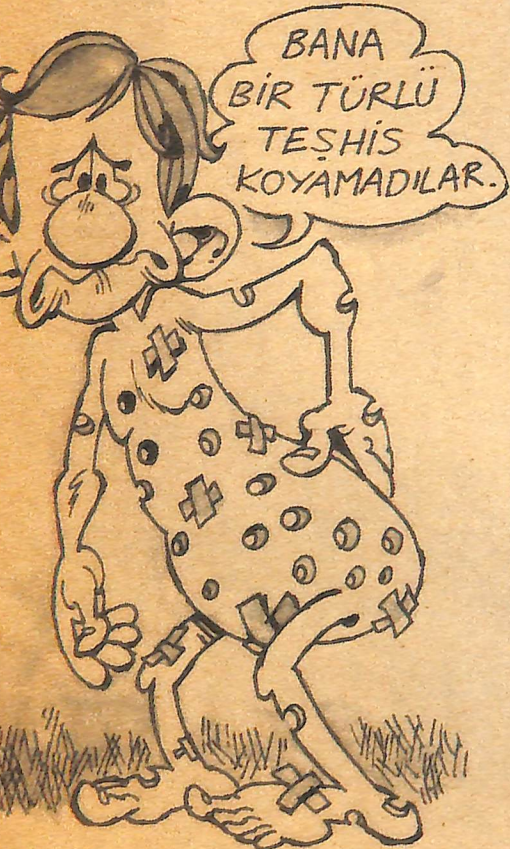
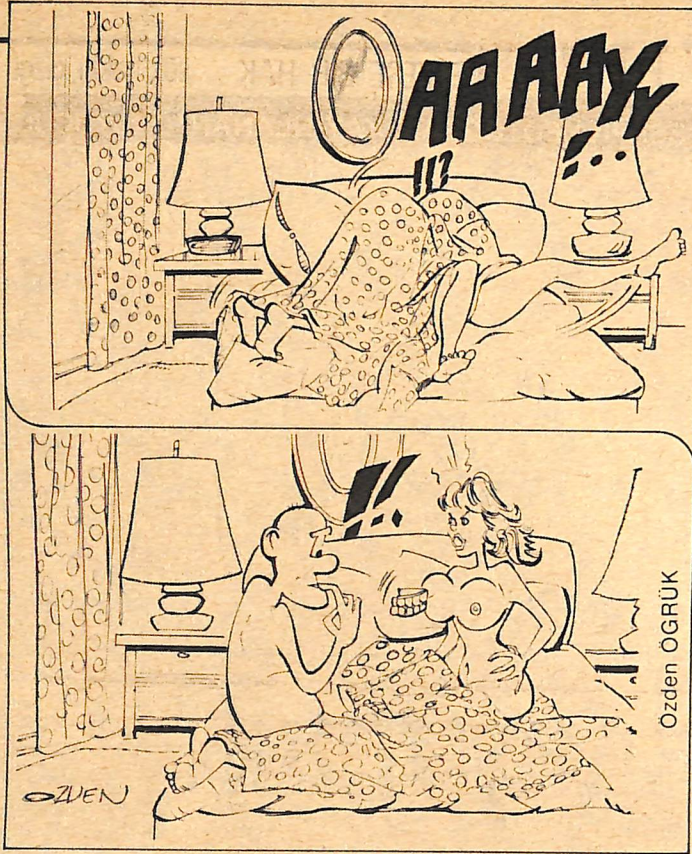
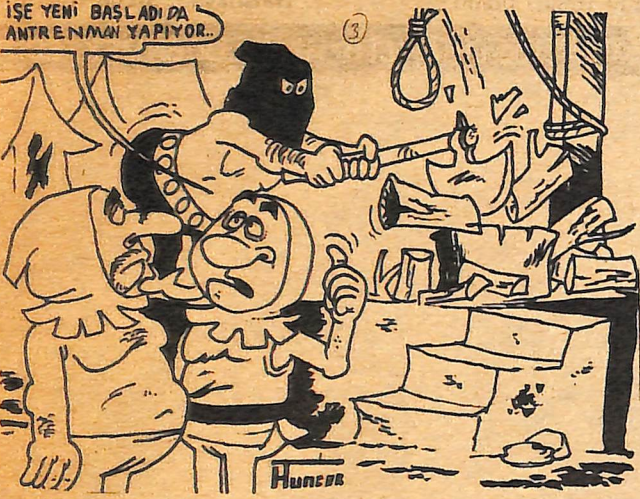
Y OKSUL Bektaşî'nin bir besili ine-
ği ile bir uyuz eşiği vardı. Fakat
eli son derece dardı. Uç boğazı geçin-
dirmeye yetmiyordu geliri. Bir gece açtı
ellerini, yalvardı Tanrıya:
-Beni şu eşekten kurtar, diye.
Ertesi sabah ahırın kapısını açtı ki,
ne görsün? İnek ölmüş, uyuz eşek kal-
mış!
O öfkeyle sokağa fırlayan Bektaşî,
toplamaş milleti başına. Göstermiş yer-
de yatı:
-Bu nedir?
-İnek...
-Ya şu kaşınıp duran uzun kulaklı
yaratık?...
-Eşek...
Baba erenler:
-Ey ilmine-irfanına kurban olduğum
Azrail Aleyhisselâm, der. Şu ırgatlar
kadar olamadın. Sana bir ricada bulun-
duk, eşekle ineği birbirinden ayırma-
dın!...

UZUN İŞ

A DAMIN biri dua ediyordu:
-Ya Rabbim, şu bende ki hastalık-
ları al, yaşadığımı bileyim. Âma olan
gözlerimi aç, doyasıya dünyayı göre-
yim. Sırtımdaki kamburu düzelt, çekin-
meden insan içine gireyim...
Yanındakini bir süre dinleyen Bek-
taşî:
-A sultanım, dedi. Cenabı Hak'ka ne
diye güçlük çıkarıyorsun? Seni onarma-
ya uğraşacağına, canını alır, yerine bir
yenisini gönderir! Bırak, senden boş-
lacak yerde, bir seksen yıl da o gariban
yaşasın!

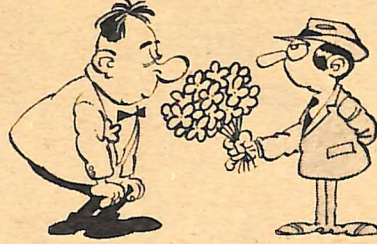
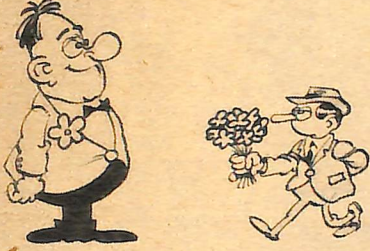
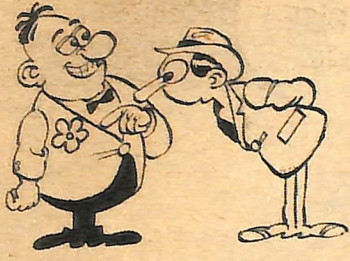
GIDER AYAK

B ABA erenler ölüm döşeğindeydi.
Su istedi.
-Hayret, dedi çevresindekiler, ilk kez
rakıdan başka bir şey istiyor. Galiba
gerçekten ölüyor erenler!
Güçlkle dudaklarını aralayan Bek-
taşî:
-Eee, dedi, insan öleceğine yakın,
dargınlarla barışmalı derler. Bir ömür
boyu yüzüne bakmadığım şu suyu geti-
rin de, helâllaşayım bari!

Can COŞKUNOĞLU
Ahmet Selâhattin Sok. No: 9/3 Aksaray - İstanbul

Cevat ÖZER

Kum, çakıl taşımak

için
bile

Yaşar ne yaşar
ne yaşamaz
Yazan:
AZİZ NESİN

37

nüfus kâğıdı!..

Saçının dökülmesini, başıma sürdüğü ilaçlarla azaltan arkadaş: "Sen bu hapsiği kesmek için başına şapka giyeceksin, başını sıcak tutacaksın... Hem saçının dökülmesi de azalır" dedi.

Ben de kalın kumaştan yapılmış

bir kasket alıp başıma geçirdim. Kasketi başıma giydikten sonra, gerçekten de hapsimam gittikçe azaldı. Saçının dökülmesi de yavaşladı. Gelgelelim, kasketi başımdan çıkarmaya gelmiyor. Kasket başımdan çıkarılmaz, beni bir hapsirik tutuyor ki,

hiç kesilmez...

Hastalık biraz geçip de ayakta durmaya, yürümeye başlayınca, bir iş aramaya başladım. Nüfus kâğıtsız nasıl olsa iş bulamayacağımı bildiğimden bir iyiliksever, boğaztokluğuna çalıştırsa razıyım; ne iş olsa yapacağım.

Gene insana hemşerisinden yarar var. Yapı işlerinde çalışan bir hemşerim buldum. "Bana da iş vermesi için, patronuna söyle" dedim. "Ben de çimento, kum, çakıl taşı, harç kararım" dedim. Patronuna söyledim. Patron:

"İpten, kazıkta kurtulmuş, cezaevi kaçınları gelip, buraya kapılıyor; yapıda kalıp polisten gizleniyor, sonra benim başım polisle belâya giriyor. Onun için hem nüfus kâğıdını, hem de iyihal kâğıdını getirsin, onu işe alayım..." demiş. Yahu, sırtımda kum, çakıl taşıyacağım, ona bile nüfus kâğıdı istiyorlar.

Bunun üzerine yapı işlerinde çalışan o hemşerim, gene bizim hemşeri-

lerden birinin bir devlet dairesinde odacı durduğunu, gider onu görür, durumumu anlattıysam, bana orda iş bulabileceğini söyledi.

"Yahu, bir garip odacı, bana nereden, nasıl iş bulabilir!" dedim.

Hemşerim güldü. Odacı deyip geçmemeliymiş. Böyle işlerde odacı, memurdan da, müdürden de önde gelirmiş. Çünkü, odacının aylık kazancı, müdürden de yüksekmiş...

"Daha neee... Bir odacının aylığı, hiç müdüründen yüksek olur muymuş!" dedim.

"Olur" dedi. "Senin dünyadan haberin yok... Bir iş sahibi yurttaş, işini yaptırmak için devlet dairesine gidince, ilkin müdürü mü görür, yoksa odacısını mı?"

"Odacısını..." dedim.

"Öyleyse? Hâlâ anlamadın da mı, yüzüne avanak avanak bakıyorsun?"

Memurun, müdürün, yurttaşın işini yapmak için ondan isteyeceği şey vardır helbet... Var mıdır? Vardır ya...

Bu isteyeceği şeyi, koskoca bir müdür tenezzül eder de, yurttaşın kendisi ister mi? İstemez. Neden?

Çünkü şanına yaraşmaz... Kapisına, devlet, odacıya neye dikmiş? Salt gidip, çay, kahve söylesin diye mi?

Öyle olsa, müdürün, memurun da elinin altında zili var. Bastı mı zile, çayını, kahvesini kendisi doğrudan çaycıya söyler. Demek, her bir memurun, müdürün kapisına bir odacı dikmelerinin başka bir nedeni var...

Daha da anlamadın mı hey avanak? Müdürün, memurun isteyeceği şeyi, onların adına odacı ister, sanki müdürün, memurun haberleri yokmuşçasına. Alır alacağını yurttaştan, birazını da verir elbet müdürüne, memuruna...

Öyle değil mi ya?... Yurttaş işi de kolay görülsün, yeter ki işi çabuk olsun diye, ne isterlerse seve seve verir..."

Yaşar Yaşamaz, hemşerisinin ağzından bunları anlatınca, koğuşun en yaşlısı:

"Allah razı olsun, Karakaplı Niza mî beyden... dedi.

Yaşar, anlatmasına devam etti:

- O, odacı olan bizim hemşeriye giderseymişim, bana orda iş bulmuş isterse... Çünkü neden, ordaki memurlar da, müdür de, odacıya karşı, ne de olsa az bir şey beğemiş.. Bu yüzden istediğini yaparlarmış. Odacı da, odacılığını bilir, kendi hissesini ona göre almış. Açıkgozlük etmeye kalkıp da, hissesinden artırdığını aldı mı, hemen onu odacılıktan kovar, yerine başka birini alırlarmış... Allahın bildiğini sizden ne saklayayım... İçimden, bana da şöyle bir iş kısmet et Allahım; işi çok bir dairenin verimli bir müdürüne beni odacı yaptır, diye dua ettim. Hemşerimin anlattığına göre, odacılığa ne açıkgozluk edecekmişsin, ne de açgozluk. Yoksa başındaki memurun çakar, seni işinden kovarlarmış. Nasıl çakar dersen, bunca yıl okula gidip dirsek çürütmüş adam, hiç anlamaz mı kendisine verilen hissenin az mı, çok mu olduğunu. Yapıda çalışan hemşerim, odacı olan hemşerimizin çalıştığı dairenin yerini söyledi. "Sağol!" deyip yürürken, ardımdan:

"Dur aman! Bu başındaki kötü kasketle gidilmez!" dedi.

"Neden?" diye sordum.

"Neden olacak, yüzüne bakan olmaz da ondan..."

"Eyyvah, öyleyse!.. Ben bu kasketi çıkardım mı, otomatik uçaksavar topu gibi ardarda hapsiririm... Dai-reye gidince çıkarır, elimde tutarım."

Hemşerim:

"Gene olmaz..." dedi.

"Neden?"

"Çünkü başında iyi mal bir fötr olmalı ki, seni bir adam sansınlar. Hani Hoca'mızın kürkü hesabı... Bu zamanda kürk giylmez; ama adamın adamlığı da şapkasından belli olur.

Sen paraya kıyıp, güzel bir fötr çekeceksin kafana... Al şu parayı, işe girince ödersin bana... Önce burdan çık, başına bir fötr kondur, sonra git daireye... Bu simitçi kasketiyle gidersen, seni devlet dairemizin kapısından içeri bile baktırmazlar..."

Aldım parayı hemşeriden, doğru gittim şapkaçı dükkânlarına. Şapkaçı vitrinlerinden şapkalara baktım, durdum. Dükkândan içeri adımımı bile atamadım. Çünkü vitrindeki şapkaların fiyatına bakınca, boşboşuna girmişim neye yarar...

Hemşerinin verdiği para, şapkanın en ucuzunu bile almama yetmez. Beni satırsan, bir şapka etmem; şapka öyle pahalı...

Gelgelelim, şapkaçı vitrinlerinin önünden de ayrılamıyorum. Çok güzel fötrler var... Onlardan beğendiğimi birer birer başıma geçiriyordum. Yani başımdaymış gibi kendimi düşünüyordum, dalgamı geçiyordum...

Sanki vitrinin camından elimi uzatıp beğendiğim şapkayı alıyorum, kafama geçiriyordum. Bu yakışmadı, atıyorum onu; ötekini alıyorum. Hah, bu daha bir yaşaştı. Şapkaları değiştirip değiştirip, aynaya bakar gibiyim. vitrin camında kendimi seyrediyordum. Camın karşısında bir sağa dönüyordum, bir sola... Hemşerim haklıymış yahu, beni başımda bu fötrlerden biriyle, al götür, istediğin devlet dairesinin başına geçir. Kim görse, Yaşar bey, Yaşar beyefendi der...

Gelecek hafta:
"ÖYLE BİR PAZAR KI;
YOK, YOK..."

Karikatüre parmak bastık

Televizyondaki kurgu hilelerini
çakabilir misiniz?..

Cizen:
Öznur KALENDER

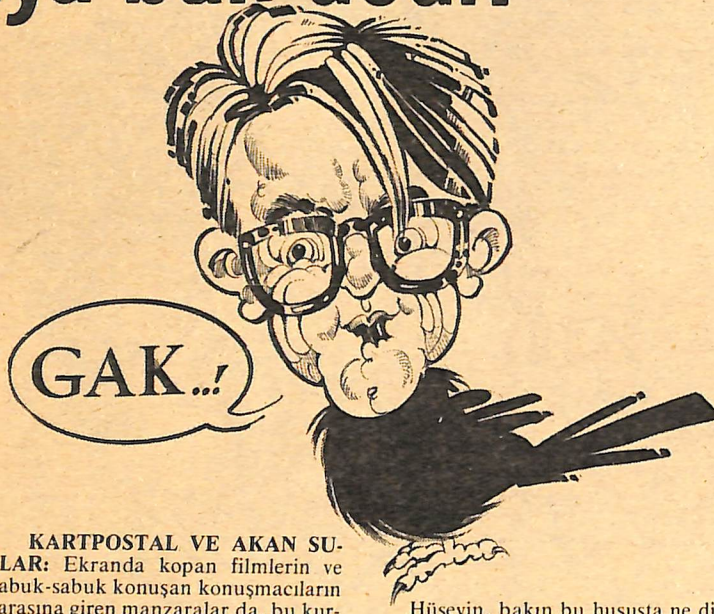
Karga , karga gak dedi! Şu kurguya bak dedi!

BU kurgu hilelerini yapan Hüseyin Burgu, Avrupa'da tahsil etmiş, tecrübeli bir kurgucudur. Yaptığı kurgu hilelerinden bazılarını açıklamamıza izin verdiği için, biz de açıklıyoruz. (Teşekkürler Hüseyin, sen olmazsan, ben kime küseyim?)

KARABİYİK ALTINA AÇIK SİYAH EBRULU DESEN: Bilhassa karabiyikli, kısa boylu ve ekranda enginar gibi gözüken türkücülerin arkasına siyah ebrulu desen atılınca, türkücü hem daha heybetli görünüyor, hem de arkada çalan bağlamacılar ikiye bölünüyor.

UZUN BURUNLU ELLİ BEŞLİK GEÇKİN KADIN SOLİSTLERE KAFESLİ FON: Kafesli fon, bilhassa hayatının elli beşinci baharında ekrana çıkan, yüzü kırışmış, orası burası buruşmuş, hiçbir makyaj, fondöten kabul etmeyen okuyucu hanımefendilerimizi, otuz yaş genç göstermek için bire birdir.

Solist kafesin içine girince, seyirci de o kadını otuz yaşında sanıyor ve bu yüzden regülatör bile yanıyor...

KARTPOSTAL VE AKAN SULAR: Ekranda kopan filmlerin ve abuk-sabuk konuşan konuşmacıların arasına giren manzaralar da, bu kurgunun başka bir saçmalığı olarak gözlerimizi bozmak gayesiyle gösteriliyor.

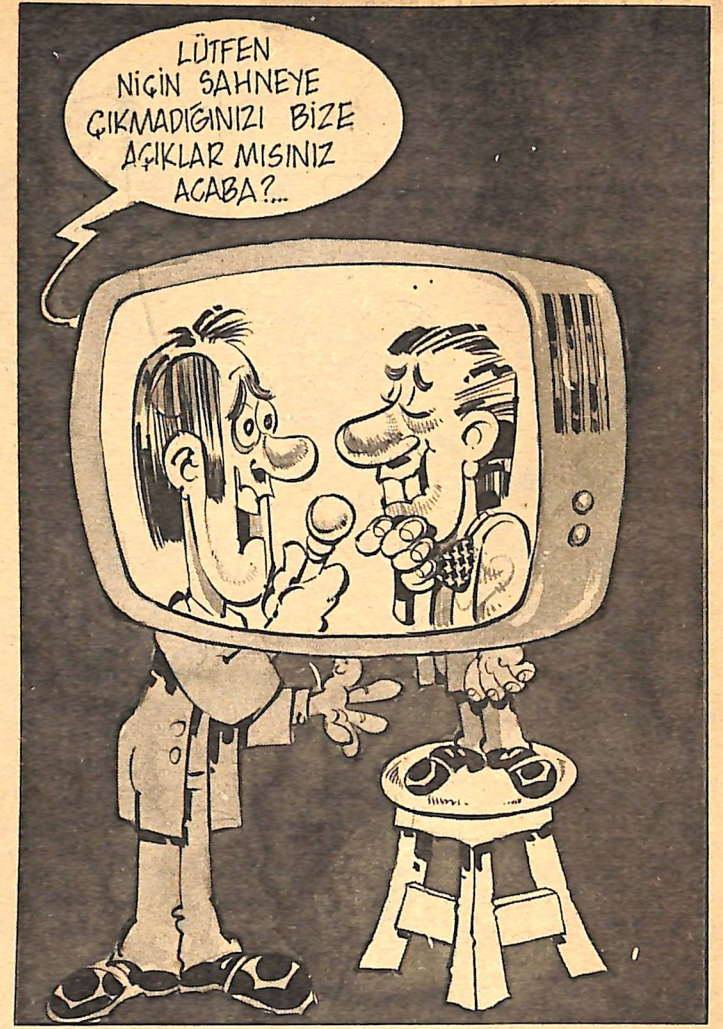
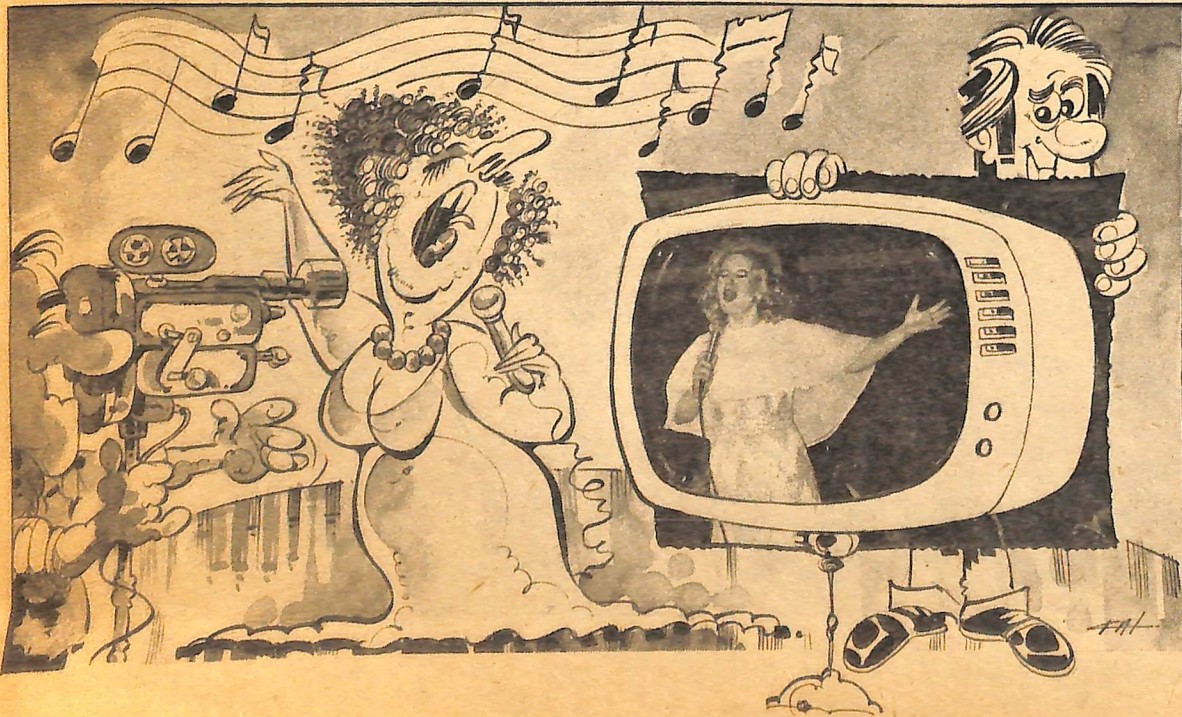
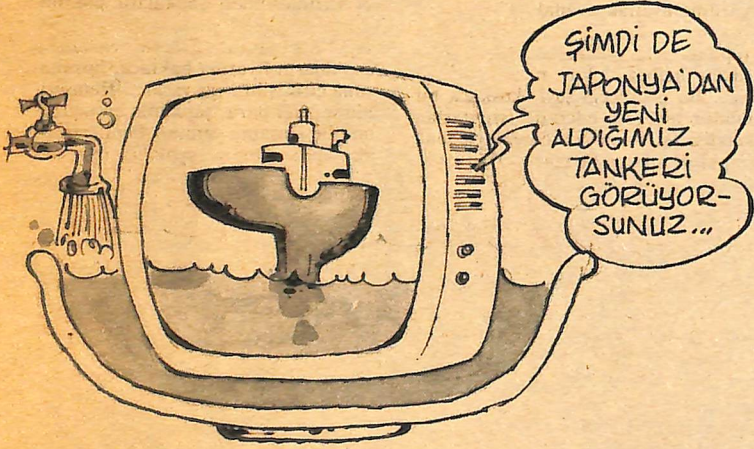
Hüseyin, bakın bu hususta ne diyor: "Valla, bende çok daha iyi kartlar var. Fakat sayın TRT büyükleri, bu kartları çok beğeniyorlar. Yukarıdan emir var. Şelale akacak ve vatan-daş buna aval bakalacak..."

YAKIŞIKLI TAKDİMÇİLER İÇİN TERİLEN DESEN: Bilhassa kilosunda iddialı ve yakışıklı konuşmacıların daha da parlaması için terilen desen atılıyor.

Buna bir çok seyirci gülmekten katılıyor.

Bu adamların resmi ayrıca TRT önünde satılıyor. Aslından daha yakışıklı çıkan konuşmacıların, bu kurgu sayesinde bir çok acayip teklif aldığı da söyleniyor.

Hüseyin Burgu tekrar Avrupa'ya gidecek ve TRT için yeni fonlar, pahalı donlar ve birbirinden güzel sonlar getirecektir. Sonu hayırlı olsun.

AÇIKLIYORUZ

TÜRKİYE'NİN

EN BÜYÜK

YÜZ

FİRMASI

Muallâ

KOZMETİK

SANAYİİ

FON dö TEN

PUDRA

ALLIK

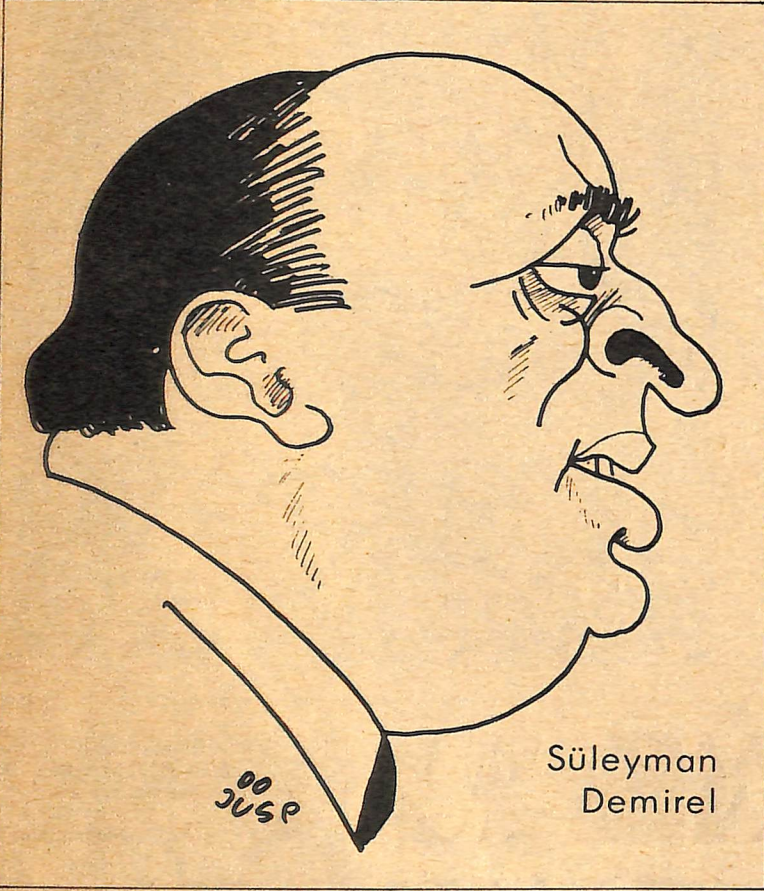
RUJ

RİMEL

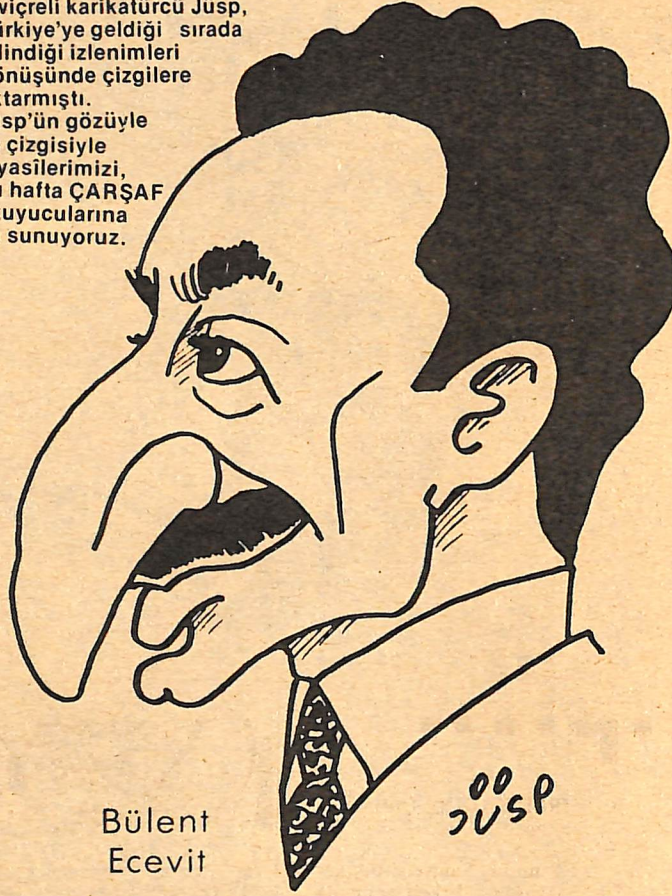
Jürg SPAHR (Jüsp)

YABANCI GÖZÜYLE SİYASİLERİMİZ

Süleyman
Demirel

Derginiz Çarşaf tarafından düzenlenen
1. Uluslararası Karikatür Yarışması'na
katılan ve mansiyon alan
İsviçreli karikatürcü Jüsp,
Türkiye'ye geldiği sırada
edindiği izlenimleri
dönüşünde çizgilere
aktarmıştı.
Jüsp'ün gözüyle
ve çizgisiyle
siyasilerimizi,
bu hafta ÇARŞAF
okuyucularına
da sunuyoruz.

Bülent
Ecevit

Çarşaf TEST

İyi bir yurttaş mısınız ?

HANGİMİZİN başı sıkışsa; suçü düzenin bozukluğuna yükleriz; köşemize çekilip duruma devletin el koymasını bekleriz. Güzel, ama aksaklıkların sürüp gitmesinde vatandaş olarak bizlerin hiç suçu yok mu? Öğrenelim bakalım:

- 1 — Çok önemli bir işiniz için yolunuz devlet dairelerinden birine düştü, servisler arasında günlerce gide, gele tabanlarınız şişti! Neden sonra anlayabildiniz işinizi bitirecek görevlinin sizden bir şeyler beklediğini. **NE YAPARSINIZ?**
a) Rüşveti almanın da, vermenin de suç olduğunu hatırlatarak, dünyayı başına yıkarsınız.
b) Amirine şikâyetle çıkarsınız.

c) Adamla arkadaşlık kurup, meseleyi masrafsız halletmeye bakarsınız.
Yoo, aldatmacamıza kanıp da, doğruluktan ayrılmayın sakın.
Yurttaşın iyisi, yerleşmiş toplum kurallarını canı gibi korur. Görevlinin cebine bir yüzük atmakla, insan fukara mı olur? Sen de herkes gibi uçlan parayı, düzelt arayı!..

- 2 — Fırıncıların boykotuydu, un sıkıntısıydı, benzin sıkıntısıydı derken, bir ekmek kıtlığı başladı ki, evlere şenlik! Yokluk ortalığı karıştırmış, dargınları barıştırmış, tüm

milleti yarıştırmış! Sabah gözünü açan, soluğu kuyrukta alıyor. Size günde bir ekmek yetiyor; ama ekmek bulmak için işten olmak var hesapta. **NE YAPARSINIZ?**

- a) Kuyrukta yerinizi alıp sabırla durursunuz.
 - b) Sırayı bozmak isteyenlere engel olursunuz.
 - c) Ekmeğinizi alacak bir komşu çocuğu bulursunuz.
- Aslına bakarsanız üçü de yanlış. Doğrusu, böyle durumlarda ailece güc birliği yapılır, her kuyrukta birkaç sıra kapılır, mümkün olduğu kadar çok ekmek toplamaya bakılır! Fırsatları en iyi şekilde değerlendirmezsek eğer, yurttaşlığımız nerde kalır birader?**

- 3 — Sıkıntıdan kıvrandığınız bir sırada, eski bir arkadaşınızdan kazançlı bir iş teklifi aldınız, içyüzünü öğrenince şaşır kaldınız! Arkadaş insan değil, bir sihirli değnek! Baskı makinesinin bir ucundan beyaz kâğıdı sürüyor, öbür ucundan deste deste beş yüzlükler deriyor! **NE YAPARSINIZ?**

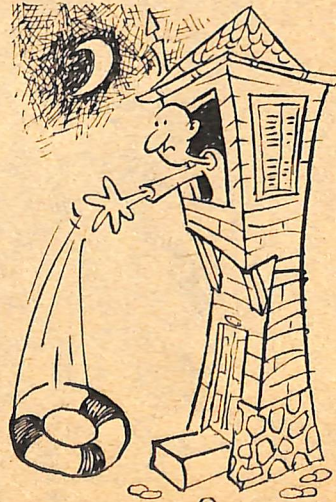
- a) Yaptığının yasa dışı olduğunu söyleyerek, suç işlememesini sağlarsınız.
 - b) Oldu olacak ben bulaşmayayım diyerek, tabanları yağlarsınız.
 - c) Arkadaşınızın karşısında saygıyla el bağlarsınız.
- Olmuyor birader!.. Hani belki iyi bir yurttaşınız; ama aptal denecek derecede safsınız!**
Madem piyasadaki para darlığını gidermek amacıyla tek başına kolları sıvamış adam, yardımdan kaçılır mı

anam babam?

Adamın makinesi var. Siz de kâğıt parasını bulun, hemen ortaklığı kurun!

- 4 — Bir genç kızın "İmdat!" sesleri, gecenin karanlığında size kadar ulaştı. Pencereye uzandınız ki, on metre ötenizde üç-beş zorba silah zoruyla kıza arabaya atıyor. **NE YAPARSINIZ?**

- a) Arabanın plaka numarasına bakarsınız.
- b) Zorbaları kaçırmak için babacan bir nara atarsınız.
- c) Karakolun yolunu tutarsınız. Geç beyim, geç!.. En iyisi hemen ışıkları söndürüp yatarsınız!

FINDIKLI İLÂNLAR

Ulan Hayati !

Akşam için annemin ayırdığı kompostoyu yine yemişsin. Bu evde senden başka komposto seven yok mu? Bu kaçınıcı yemen? Elli lira ver, babama bir şey demem.

Sizi birliğe çağırıyoruz

Son zamanlarda çıkan Aeresol adı altında filit ilaçları ile köyümüzün kurutulmak üzere olduğu anlaşılmıştır. Her gün binlerce arkadaşımız zehirli ilaçlarla mort olmaktadır. Birleşelim ve çarpışalım arkadaşlar. Yine ilaç sıkıtlar ve onlar bizden baskın çıktılar. Ben de ölüyorum, fakat yaşasın hamam böcekleri!

Kim dikeyor yahu bunları ?

Aldığım ceket dar geldi, uymadı. Babama sordum, onun aldığı ceket de dar gelmiş ve uymamış. Soruyoruz: Kim dikeyor bunları?

Rasim ve babası
Asım Altıkasım

Recep kafanı kullan ...

Deminden beri hasmını alt edemedin Recep. Derhal kafanı kullan ve hasmının ağzını burnunu eline ver.

Ağbin, Kulak-Burun
Mühassısı
Tahsin Nezle

Var mı bana yan bakan ?

Diyeen biri yarın saat onda isteyene yan bakacaktır. Kendine yan baktıracakların yanyana gelmeleri rica olunur.

Hasan Yandan

Vaktiyle ...

Çok zengin olan biri bugün çok müşkül bir duruma düşmüştür. Belki onun eski halini bilen biri çıkar da, bir geçmiş olsun der...

Necmi Geçmişolmasın

İşte erkekleri evlenmeye mecbur eden ...

Dört kadın tipi

Bakalım hangisi göğüsleyecek

ipi?..

DİRDİRCİ KADIN: Durmadan söylenir.. Kocası bütün her şeyi bu çenebaz kadından öğrenir. Bazısı uyku da bile konuşur. Saniyede beş kelime edeni vardır.. Erkek zamanla çenealtı olur.. Beyni uyurur. Kadın inadına, konuştuğu konuşur. Adamcağız sonunda ortalıktan toz olur..

MİZMİZ KADIN: Her şeye mız-mız eder. Bulutlu hava gibidir. Hep suratı asıktır. Toplum hayatına uymaz. Kocasını adam yerine koymaz. Ya hep hastadır, ya da inler. Radyoda hep acıklı şarkıları dinler. Suratı daima asıktır. Burnu biraz basıktır.

AĞLAYAN KADIN: Durup dururken ağlar.. Gözleri hep yaşlıdır. Kara gözlü, kara kaşlıdır. Sülalesine çok bağlıdır. Mız-mız tiplerle ve bir

takım iplerle arası iyidir. Elinden mendil düşmez. Hep pencerede oturur, gökyüzüne bakar. Bu yüzden yemeği yakar.

ÖZENTİ KADIN: Her şeye özenir.. Haset ve kıskançtır. "Onda var da, bende neden yok?" diye kendi kendini ve kocasını yiyip bitirir. Her lafında pot kırar. İyi yalancı dolma sarar. Saçlarını sık sık tarar. Kocasını tel dolabın içinde arar. Sosyete

olmaya can atar. Ekseri arka üstü yatar. Saçları daima bigudilidir. Sabahdan akşama kadar konken oynar. Çamaşırları balkona asar. Sonunda kocası eve başka karı getirir ve Mahmure'yi mektep edip, bu işi bitirir. Bu dört tip kadın en klasik türdür. Aslında kadın dediğin mahlukun hepsi birdir.

Bu, erkeklerin kanısı, hanımış bakalım Ali beyin karısı?

Gönderdiğiniz okul anılarından
ÇETİN ALTAN'ın
seçtikleri

Cep değil ahır!..

BİR matematik hocamız vardı. Bir hayli kültürlü olduğu için, Aristo derdik. Her konuda rahatça konuşmasından gelen bir güvenle doğrusu kendisini pek beğenir, büyük bir adam olduğuna inanırdı. Sık sık bize bilmeceler sorar, bilmeceleri çözmekteki çaresizliğimizi, sırta sırta gururla seyredirdi. Ve cevaplarını da hiç bir zaman söylemezdi bilmecelerin. Kıvrandırır dururdu bizleri...

Yine bir gün hayvanlarla ilgili bir bilmece sordu. Altı at, yedi köpek, on kedi ve iki fare birbirine karışmıştı. Atlar şu kadar saman, köpekler şu kadar et, fareler şu kadar peynir yiyordu. Kediler için yiyecek bir şey yoktu. Acaba onlar ne yiyeceklerdi, falan filan...

Bilmeceyi ayrıca bir de şekillerle tahtaya çizip, numurular koymuştı. Bütün sınıf bir cevap arıyordu.

O arada "Rende" İlhan: "Öğretmenim, tahtadaki şekiller arasında altı numaralı at yok, unuttunuz galiba" dedi. Öğretmen tepeden tepeden güldü: "Altı numaralı at cebimde" dedi. "Peki ama üç numaralı köpek de yok!"

"O da cebimde."
"Sekiz numaralı kedi de yok"
"O da cebimde."

İlhan: "Hocam sizin de amma büyük cebiniz varmış" dedi.

Fındık Hilmi usulca: "Ona cep değil, ahır denir" dedi. "Bir kendi eksik içinde..."

Bayram Alp Dora
608.Sokak No.23
İZMİR

Ceviz...

RAMI Ortaokulunun 2. sınıfındaydık. Yanımda Kenan diye gayet saf bir arkadaş otururdu. Öylesine saftı ki, bütün matematik problemlerinin çözümünü hep aynı sanırdı.

Bir gün derslerden birine öğretmen gelmedi. Ortalığı gürültülü bir deprem aldı. Yer yerinden oynuyordu sanki.

Ve birden kapı açıldı, müdür muavinlerinden Bilmecce Bekir girdi içeri. Bilmecce Bekir, öğrencilere bilmece sorması ve durmadan ata sözlerini tekrarlama ile ünlüydü.

Sınıfı süzdü: "Çocuklar, dedi, gürültü ayyuka çıktı. Sonra karışmam. Nush ile yola gelmeyi etmeli tekdir, tekdir ile uslanmayanın hakkı kötüektir.

Aynı anda yanımdaki Kenan, bunu bir bilmece sanarak, oturduğu yerden bağırdı:

-Ceviz!

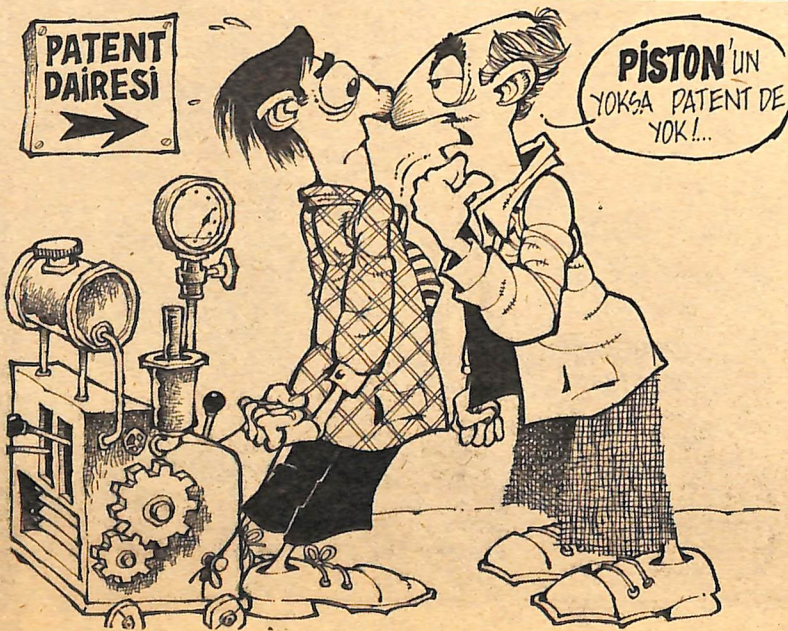
Bedri Gümüş
Salihpaşa Cad. Volkan Sok. No.2
Gaziosmanpaşa-İstanbul

Elim bir olay!..

Torpil bulamayan mühendis, üzüntüsünden pistonsuz motor yaptı!..

CALIŞMALARINI otomobil motorları üzerinde sürdüren genç bir mühendisimiz, hayatta her türlü dayı, torpil, arka ve piston yarımından yoksun olmanın verdiği üzüntüyle umutsuzluğa kapılarak, evde kimse olmaması bir sırada iki tek atmış, yeryüzünde ilk kez pistonsuz çalışan otomobil motorunu yapmıştır.

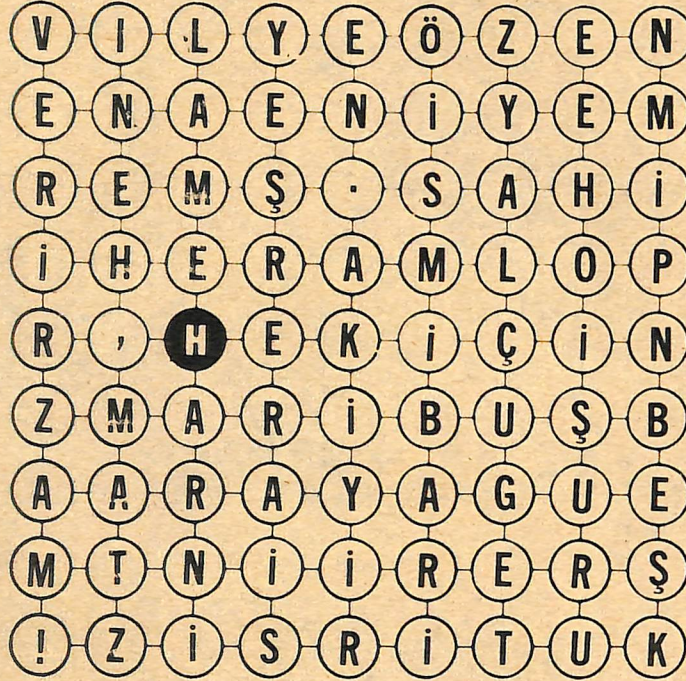
Olayın duyulması üzerine duruma el koyan savcılık, pistonsuz motoru bulan mucidin ifadesini almış, sanığın pistonu kaldırmakla toplum düzenini temelden değiştirmeyi amaçladığını belirterek, iddiasını hazırlamaya başlamıştır.

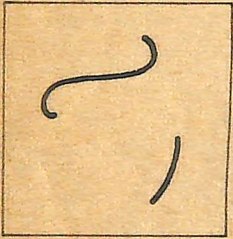
BİR ŞİFREMİZ VAR

Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız. Vereceğimiz, üç ipucundan ibarettir.

CEVAP : Her seve özenmeyin. Sahip olmak için beş kuruşu bir araya getirirsiniz tam, hemen aliveririz zamlı!

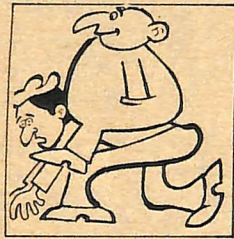
"Az gelişmiş Anahtar 35"i en iyi tamamlayan 5 okurumuz 100'er lira armağan kazandılar

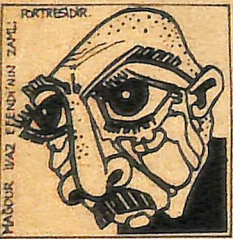
ANAHTAR ŞEKİL

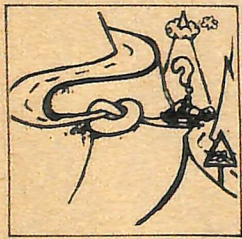
Haluk MAĞDALA
Hisar Ortapazarı Cad.
Heper Apt. Kat: 1 No: 1
BURSA

Salim PAT
Bahçelievler Soganlı Cad.
Hızır Sok. No: 3
Bakırköy-İSTANBUL

Ahmet ULUSOY
Göztepe İstasyon Cad.
Deniz Palas Apt. No: 16/9
Kadıköy-İSTANBUL

Bülent TAŞKELİ
Bülten Sok.
No: 63/14
Kavaklıdere-ANKARA

Gülçin GÜLTEKİN
Hacı Hüseyin Ağa Mah.
Feridun Kılıç Sok. No: 13/9
Samatya-İSTANBUL

Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

ÇARŞAF'ın 37 sayıdır bu köşede okurlarına sunduğu bilmeceyi amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar"dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler üretmektir.

Şimdi siz de sayfanın sol alt köşesindeki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT:

a) En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaklardır.

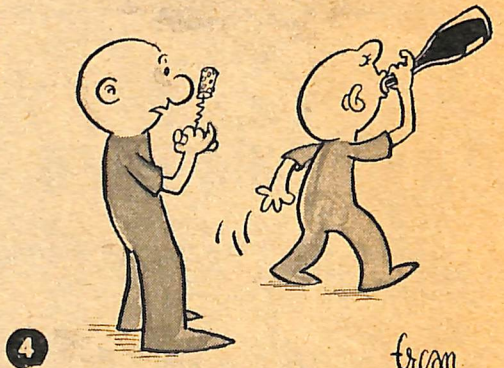
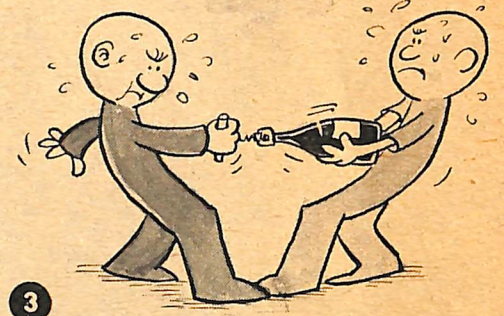
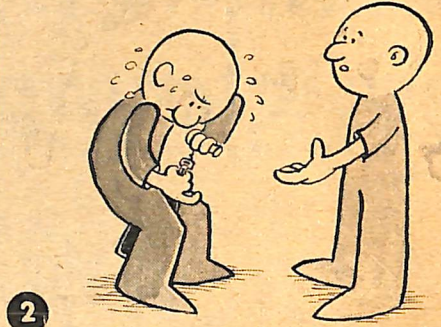
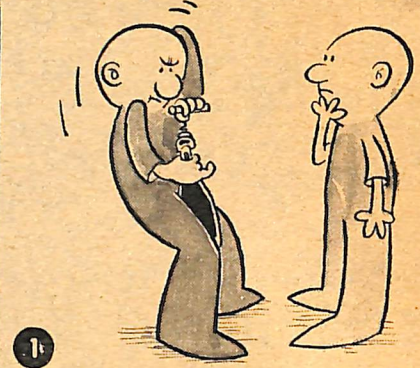
b) İkramiye kazananların isimleri iki sayı sonra yayınlanacaktır.

c) Üretilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah, ya da kırmızı tükenmez kalemle çizilmesi gerekmektedir.

Adres:

"Az Gelişmiş Anahtar 37" Çarşaf Dergisi, Mollafenari Sokak No: 30-32 Çağaloğlu - İSTANBUL"

Açtı tıpayı buldu kafayı...

Çarşaf

İKRİMİYELİ
BİLMECE KUPONU
AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR

37

Adı, soyadı:

Adresi:

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

YIL:1 SAYI:37

Sahibi: Erol SIMAVI

Genel Müdür:

Nezih DEMİRKENT

Genel Yayın Müdürü

ve Sorumlu Müdür:

Çetin EMEÇ

Basıldığı yer : Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.
Adres : Çağaloğlu
Mollafenari Sok
No: 30-32
İSTANBUL
Telefon : 28 68 75

**Ebe Nazife
bozuk çalıyor ...**

Çizen Bülent DÜZGİT

"Kraliçelere ne oluyor ?.. Hepsi erken doğuruyor !..."

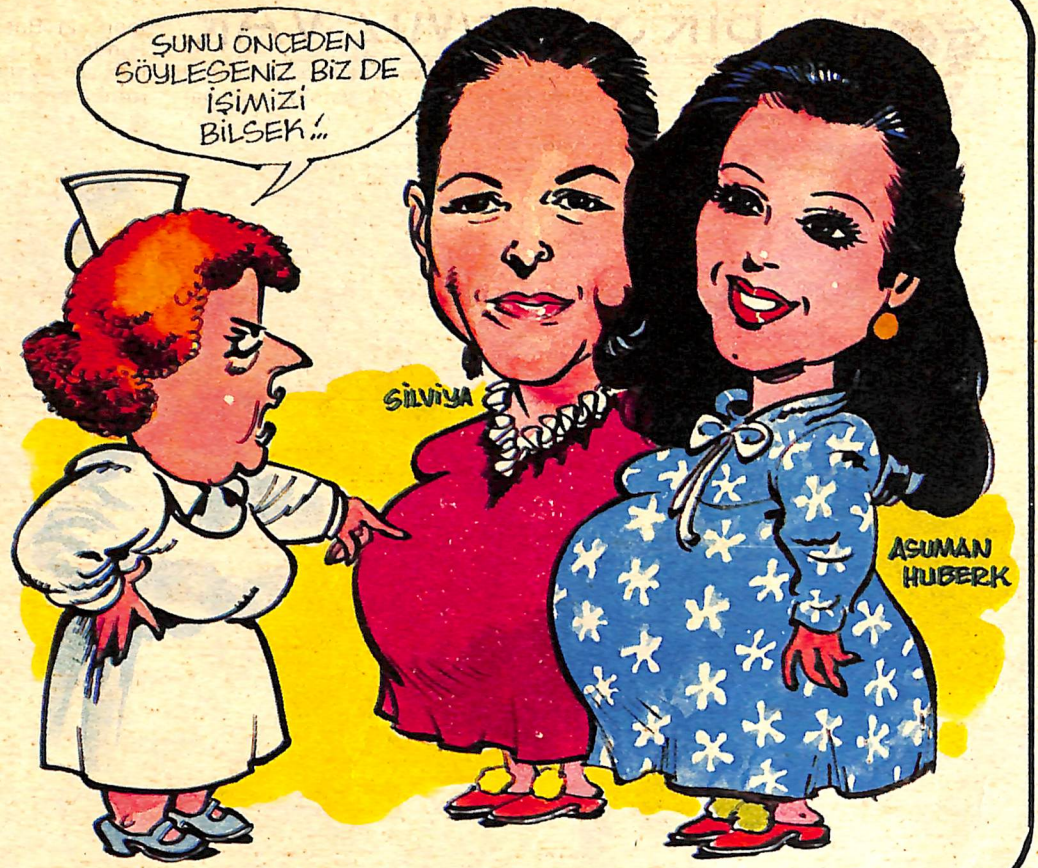
HANIMLAR, HANIMLARI!... Eski Kraliçe Süreyya yıllarca ıkınıp - sıkınıp bir çocuk doğuramamışken, bugünkü kraliçelerin 9 ay bile beklemeden doğum yapmaları gözden kaçmamaktadır.. Kimse bu durumunu ebelere açmamaktadır. Son olarak İsveç'in genç kraliçesi ve bir Türkiye Güzellik Kraliçesi de bu moda uydular.. Asuman Huberk ve Kral Gustav'ın karısı Silviya; evlendiler ak-

şamüstü, doğurdular geceyarısı!..

Şimdi bütün hamileler, Kâmile'ye, (pardon) kraliçelere özenirse, ne olacak?!.. ebelerin programı altüst olacak!.. Bize de günah, hangi tarafa yetişelim!?

Hanımlar, hanımlar!.. Acele edip hemen işi pişirmeyin!.. Evlenmeden önce göbekleri şişirmeyin!...

(Benim üstüme vazife...) **İMZA. EBE NAZİFE**

Zühtü, fellik fellik Saffet'i arıyor!

VEDIA Sakarkürk'ün, son televizyon programında, Zühtü'nün hemen ardından Saffet Efendi'ye başlaması kıskançlık yaratmış; "Vedia'mı elimden alacak erkek daha anasından doğmamıştır!" diyen Zühtü, şişlemek için fellik fellik Saffet Efendi'yi aratmıştır.

Hızlarını alamayan taraflar hemen kalemlerini çekmişler. vazdıkları sözlerle, şarkılar saldırya geçmişlerdir. İşte, Saffet Efendi'nin aynı makamdaki mektubu:

ZÜHTÜ

Gücün yetmez, kaldıramazsın
Samanı da Zühtü!
Yolda görsen tanımazsın
Ananı da Zühtü!

Gözüne gözlük Zühtü
Cebine yüzük Zühtü,
Şeytana kandım Zühtü,
Seni adam sandım Zühtü!

Reklamını iyi yaptın
Şarkıyla da Zühtü.
Sözde geçtin beni
Göğüs farkıyla Zühtü!

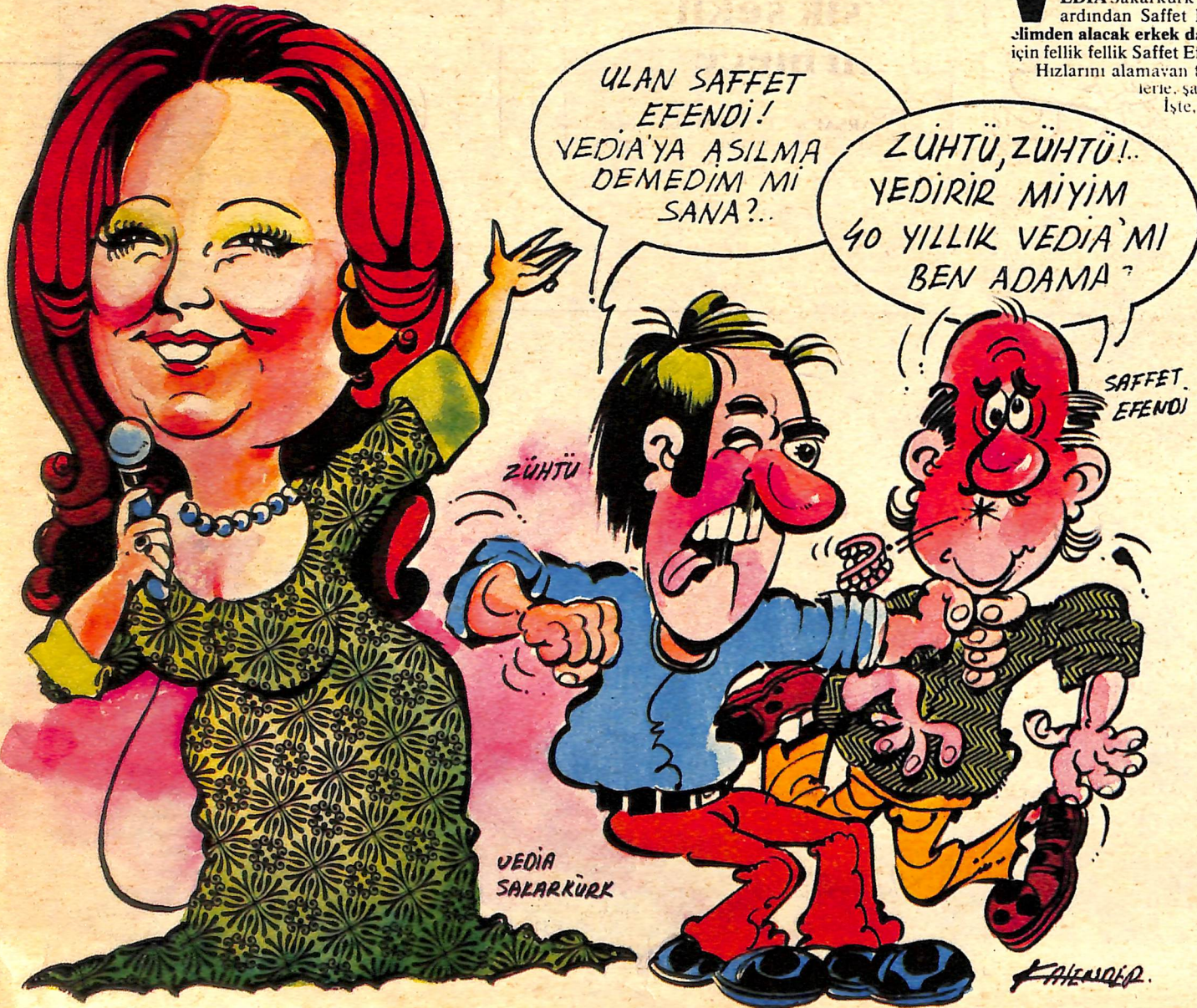
Koluna kolluk Zühtü.
Altına yolluk Zühtü,
Kalbinse folluk Zühtü!
Zühtüüüü!.....

Zühtü cevap veriyor:

SAFFET EFENDİ!

Nedir yediğin bu nane, Saffet Efendi?
Bizim kızlara göz koymak, gaffet efendi!
Evlerinde sıra sıra kazanlar,
Tez yorulur altmışında azanlar,
Çoğalıyor kafamızı bozanlar,
Türkü ile çağırıyor kızanlar.
Ayıp denen bir şey vardır Saffet Efendi,
Vedia'ya asılmaksa, gaffet efendi!

İki eski dostu birbirine düşüren Sakarkürk ise olup bitenlerden habersiz, bu günlerde Hüsamettin'i repertuvarına almakla meşguldür.

Sola dönülmez

Kasis

Yaya geçidi

Yol ver

Dolmuş indirme bindirme yeri

Yeni trafik işaretleri

Devamlı viraj

Hava alanı

Sağa zikzak

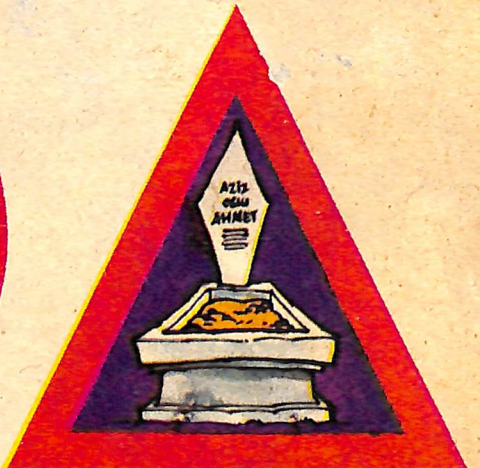
Tamirat var

Taşıt giremez

Zincir tak

Hız kısıtlamasının sonu